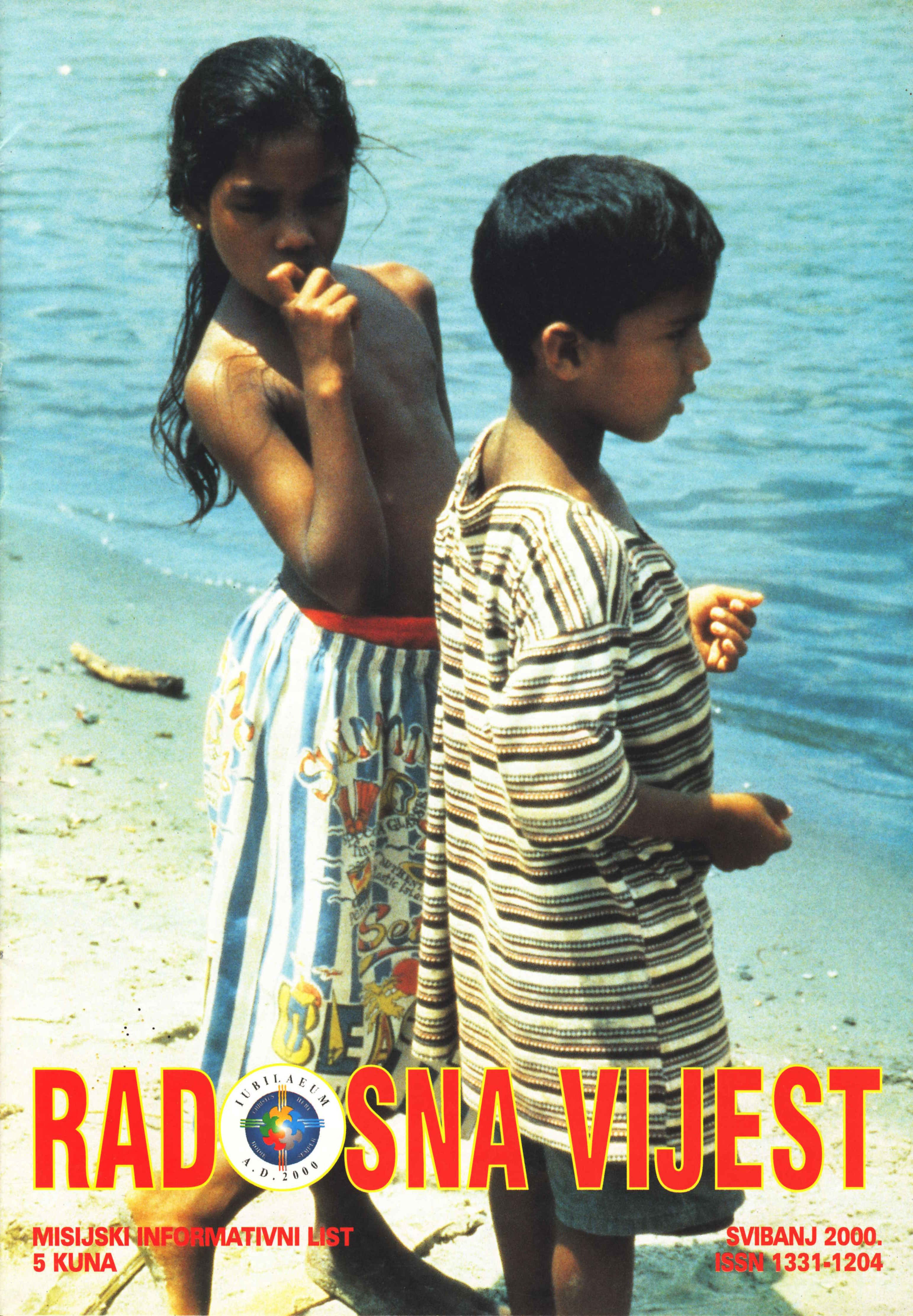

RADOSNA VIJEST

MISIJSKI INFORMATIVNI LIST
5 KUNA

SVIBANJ 2000.
ISSN 1331-1204

SUSRET MISIONARA

Ovogodišnji **SUSRET MISIONARA** odvijat će se, kako smo već javljali, od 11. do 14. srpnja u Varaždinu.

Okupljanje će biti u hotelu "Turist" u Varaždinu u popodnevnim satima 11. srpnja.

Koncelebrirana misa i početak susreta bit će u varaždinskoj katedrali 11. srpnja u 18 sati.

Boravak svih sudionika u vrijeme susreta je hotel "Turist".

O svim pojedinostima već smo javljali i još ćemo javljati a sudionici će ih dobiti u pisanom obliku kod dolaska u hotel.

Prijave prima: Misijska centrala, Voćarska 106 - 10000 Zagreb, Hrvatska
ili: župni ured Prelog, Glavna ulica 34 - 40323 Prelog, Hrvatska.

VAŽNA NAPOMENA:

Prijavu treba poslati u PISANOM OBLIKU i u njoj naznačiti: Ime i prezime, dan, mjesec i godinu rođenja, stalno mjesto boravka i JMBG (jedinstveni matični broj građanina). Ti su nam podaci potrebni da bismo mogli pribaviti dozvolu za posjet zatvorskoj ćeliji bl. Alojzija u Lepoglavi.

Da bismo mogli što bolje organizirati SUSRET, prijavite se što prije.

Misijski ured varaždinske biskupije

RADIO MARIJA BISTRICA

Na blagdan Majke Božje Bistričke sudionici Susreta misionara idu na hodočašće na Mariju Bistricu. Domaćini su nam naša nebeska Majka, župnik i čuvar svetišta mons. Lovro Cindori sa svojim pomoćnicima i RADIO MARIJA BISTRICA.

Nekoliko informacija o RADIO MARIJA BISTRICA

RADIO MARIJA BISTRICA je nova postaja u Hrvatskom Zagorju sa sjedištem u nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke. Osnovali su ga 1998. godine Svetište MBB općina Marija Bistrica i Tehnoauto iz M. Bistrice.

Sa eksperimentalnim emitiranjem Radio MB je počeo na Uskrs 1999. Program se tada emitirao na frekvenciji 99,4 Mhz.

RMB je svojom pojavom u ovome medijskom prostoru za vrlo kratko vrijeme izazvao veliku pozornost jer je jedina radio-postaja u krapinskozagorskoj županiji katoličke orijentacije.

Eksperimentalno emitiranje trajalo je do mjeseca studenog te godine kada se prešlo na REDOVITO EMITIRANJE NA NOVOJ FREKVENCIJI OD 100,4 Mhz na kojoj se i sada emitira.

Radio Marija Bistrica pokriva područje krapinskozagorske županije te dijelove varaždinske, međimurske, koprivničkokriževačke i zagrebačke županije.

Program se emitira svakodnevno od 6,55 do 21,00 sat i obuhvaća informativni, vjerski, kulturni, obrazovni, gospodarstveni, športski, zabavnoglazbeni i promocijskopropagandni program.

SADRŽAJ

RADOSNA VIJEST
Godina XXIX.
Broj 5 (315) - 2000.

NASLOVNA STRANICA

Djeca iz Šri Lanke

ZADNJA STRANICA

Rikša iz Phnom Pena

Sjećate li se Isusove prispodobe o ženi i izgubljenoj drahmi?

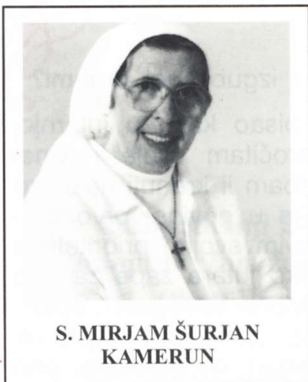
Već sam, čini mi se, na ovome mjestu pisao kako u jutarnjoj gužvi dok vozim prema radnom mjestu pročitam cijele novine. Škiljeći jednim okom ispred sebe da vidim trebam li krenuti nekoliko centimetara da se netko ne “ubaci”, a drugim u novine, prvo pročitam naslove. Poslije se vratim pa po nekakvim svojim prioritetima pročitam sadržaj članka. Tako mi prije nekoliko jutara zape za ono oko što škilji u novine naslov: “Nakon sat vremena vatrogasci, spasili pekinezericu Bobi...” Čim sam pročitao riječ vatrogasci učinilo mi se da odnekud čujem sirenu. Spontano pogledam na ogledala: ono prednja pa lijevo pa desno. Jer događalo se ponekad da usred jutanjega zagrebačkog prometnog kolapsa začujem zavijanje sirene vozila koje traži prolaz. Prvo što u tom monetu pomislim jest da je u zvuku sirene vapaj rodbine koja vapiju: “Molim vas, pustite nas, umire nam majka ili umire nam dijete ili, gori nam kuća, plamen guta višegodišnji znoj. Progutat će i nečiji život.” Čim sam pročitao naslov i riječ vatrogasci u mašti već vidim one dugačke ljestve, crijeva za vodu, pumpe, šljemove... I tada, kada sirena zavapije, makar nam se svima žuri, koristimo svaki centimetar slobodnog prostora, uzgonimo aute na nogostupe da propustimo vatrogasce ili hitnu. Kada me prođu, u duši osjetim neko zadovoljstvo. Iznutra mi nešto govori: I ti si dao svoj mali doprinos akciji spašavanja nečijeg života ili imovine. Bude mi drago što mi je dan tako lijepo počeo. I dok tako listam novine i razmišljam, dođe mi u momentu nekako žao što nisam jučer bio u toj gužvi kada su se vatrogasci probijali da spase jadnu Bobi, da se maknem u stranu, pa da i ja barem tako dadem svoj doprinos i ne misleći o kome se zapravo radi. Prolistao sam novine do kraja i sada idem čitati. Prioritet za čitanje je, razumije se, jednosatna drama spašavanja jadne Bobi.

Sreća od Boga da mi auto nije bio u brzini. Inače bi i policija i vatrogasci i hitna imali posla. Naime, u prvoj rečenici članka otkrivam da su vatrogasci sat vremena spašavali KUJICU kojoj je ime Bobi.

Reporter nas izvješćuje da je na uvid prvo došla policija, ali kako to nije njihov posao, pozvali su vatrogasce. Drama spašavanja KUJICE iz kanalizacijskog šahta trajala je cijeli sat. Vatrogasci su, kako stoji u članku, “upregnuli svu svoju opremu i znanje kako bi KUJICU izvukli neozlijeđenu iz preuskog šahta”. A za to vrijeme vlasnica je “čekala strepeći za svoju LJUBIMICU”. Jer KUJICA je, stoji u članku, miljenica cijele obitelji pa i susjedstva zbog svojih 18 potomaka. Mislim u sebi: Bože dragi, pa gdje smo to mi? Kako to da se cijeni KUJICA s brojnim potomstvom dok se u isto vrijeme vodi borba da se ozakoni pobačaj. Divan primjer demografske obnove domovine. I drugo: Dok vatrogasci spašavaju KUJICU, na našoj se televiziji vrte slike o strahotama umiranja od gladi u Etiopiji. Ali nikoga zbog toga ne boli glava. Važniji je život jedne KUJICE nego tisuće života djece koja umiru od gladi. Sutradan u istim novinama čitam kako je vlasnica KUJICE prije nego su stigli vatrogasci nudila 500 njemačkih maraka onome tko će joj spasiti njezinu dragu KUJICU Bobi. Ne stoji u novinama, ali ću biti slobodan pa zaključiti, da je slijedom događaja vlasnica sutradan spremila tortu, sazvala i počastila susjede jer je našla svoju izgubljenu KUJICU.

Bože moj, u koje doba mi živimo?

Ante Pezić
urednik

S. MIRJAM ŠURJAN
KAMERUN

Molitva za jedinstvo kršćana u Kamerunu

Pax Christi!

Ngaoundere, 14. veljače 2000.

Poštovani vlč. Anto Buriću i drage sestre Mirna i Fidelis!

Najljepša vam hvala za božićnu čestitku te za svaki broj "Radosne vijesti". Puna je zanimljivosti i lijepih članaka, a preko nje mi misionari međusobno razgovaramo. Nije to govor koji buči, nego riječi izrečene u dubini srca koje su nam poticaj i podrška u svakodnevnom umiranju. Hvala također za nedavno primljeni "Adresar misionara" koji je tako ukusno uređen, s crnačkim molitvama. Hvala Vam što nas, raštrkanu Božju djecu u jedno sabirete i povezujete s Majkom domovinom i Majkom Crkvom. Što se moje adrese tiče, sve je u redu, osim što smo ljeti jedan sat za vama u Hrvatskoj, jer mi ne mijenjamo sate. Cijelu godinu slijedimo isto sunčano vrijeme.

U ove zadnje mjesece puno se toga zbilo u Hrvatskoj: od smrti predsjednika Franje Tuđmana, pa sve do novoizabranog predsjednika Stipe Mesića. Nadam se da će nam biti dobar predsjednik. Do nas vijesti stižu u zakašnjenju od dva tjedna, ili čak i mjesec dana. Na radiju se nešto dozna, no to je sve kratko.

Kamerun, 22. siječanja 2000. - Protestantski i katolički profesori s direktorima pred glavnim ulazom u Kolegij nakon ekumenske molitve

U siječnju smo imali vrlo lijepu ekumensku molitvu s protestantskim Kolegijem koji vodi Evangelička Luteranska Crkva. Bili su prisutni u kapelici svi viši razredi, a iz protestantskog Kolegija jedan razred i grupa pjevača, kako ih oni zovu "la Chorale". Bilo nas je više od 300 učenika i profesora u kapelici, koja je zaista bila dupkom puna. Protestantski pastor i duhovnik Kolegija vodio je slavlje s o. Luiginom da Ros (Oblat Bezgrešne). Čitanja i molitve predmolili su naši i njihovi učenici, kao i pjevanje. Sve u svemu, bilo je vrlo lijepo. Na kraju smo imali i mali blagoslov s upaljenim svijećama, što je još više uzveličalo cijelu molitvu za sjedinjenje kršćana. Molitvi su bili prisutni i direktori obaju kolegija, kao i mnogi drugi predstavnici protestantskih Crkava. Tjedan dana kasnije smo imali ekumensku molitvu u protestantskom hramu gdje se više od 500 vjernika protestanata i katolika okupilo na molitvu. Bilo je desetak pastora raznih Crkava, a u ime katolika na kraju slavlja je propovijedao i molio sam biskup mons. Jean Pasquier, kao i katedralni župnik. Bio je i lijep broj sestara raznih kongregacija, kao i domaćih sestara i novakinja.

Kamerun, 22. siječnja 2000. - Učenici viših razreda gimnazije na ekumenskoj molitvi

Nakon tih molitvenih skupova gospodin Eric Sandvik, Norvežanin, već dugi niz godina u Ngaoundereu, bivši direktor protestantskog Kolegija, pozvao je nas da organiziramo zajednički proslavu uskrsnog otajstva. Bit će to na Uskrs ili na Bijelu nedjelju. Ujutro bi vjernici prisustvovali slavlju u svojim crkvama, a poslije podne bismo se svi skupili i zajednički slavili Boga uskrsnim pjesmama, recitacijama i igrokazima. Obećala sam da ću napisati neki igrokaz. I u tome mi je Bog pomogao, jer se ovdje 11. veljače slavi Dan mladosti, pa nema obuke. I kako je uz to nakon toga bila subota i nedjelja, ja sjedoh za pisaći stroj i piši, a nadahnuća su se samo nizala i tako bi igrokaz napisan u dva dana. Još smo povrh toga dobili danas, 14. veljače, slobodan dan od samog Predsjednika države, jer je Kamerun pobijedio u nogometu Nigeriju i time osvojio prvo mjesto ili zlatni pehar (ili ne znam više kako se to kaže) u Africi. Tako Vam eto stigoh to i napisati, još ću dodati i koju fotografiju s molitvenih slavlja, pa će biti nešto za "Radosnu vijest".

Radovi s prozorima su konačno gotovi, istraživanja podvodnih voda i izvora uz pomoć radiestezije su načinjena. Jedan od njih je časni brat liječnik M. M. Grosso, a drugi je redovnik Bezgrešne P. Saison. Prvi je to istraživao rašljama, a drugi viskom, i podudaraju se. Ovdje ih zovu "sourciers", što bi se moglo prevesti kao: pronalazači izvora. Sad očekujemo inženjera za bušenje arteškog bunara, a sve se bojim da će to biti skupo i da će naš direktor od svega tog posla odustati. No vidjet ćemo! Bože pomozi!

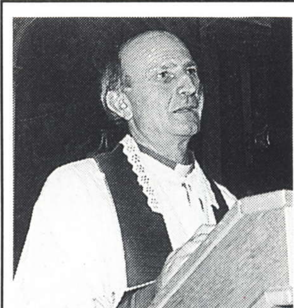
Kako pisma sporo putuju, želim Vam već sada dobar početak korizme, te nadasve:

SRETAN USKRS!

Uz iskreni pozdrav, vaša u Kristu

s. Mirjam

KASNI PEDESETOGODIŠNJAK S TINEJDŽERIMA

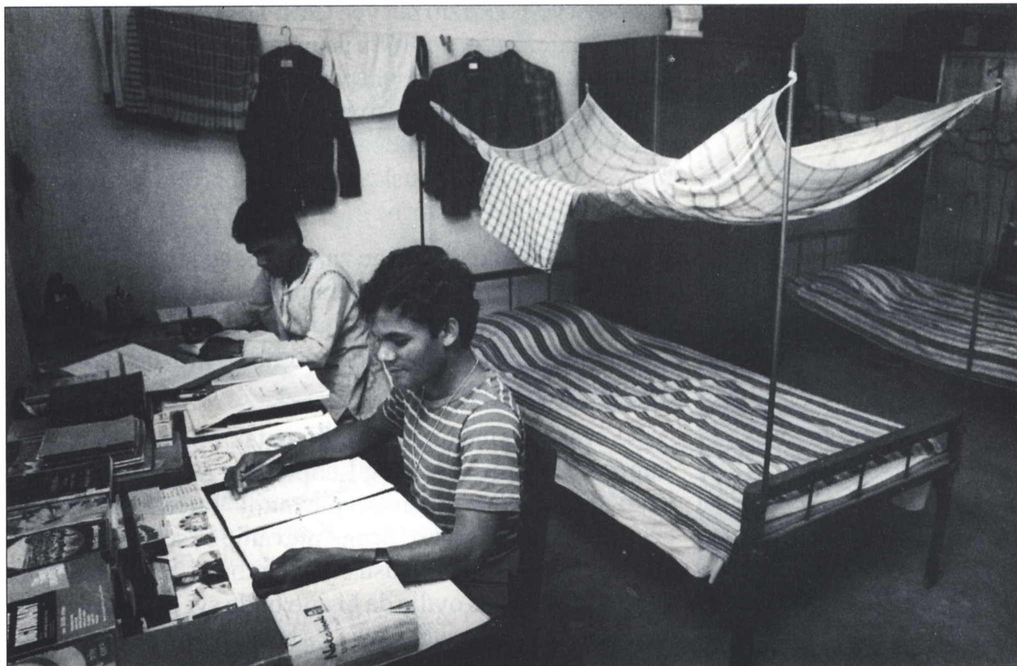
DON FRANO MARKIĆ ZAMBIJA

Mongu, 23. ožujak 2000.

Aleluja!

Dragi Anto sa suradnicima od Dubrovnika do Đakova!

U svetom smo korizmenom vremenu. Iz jednoga ulazimo u drugo sveto vrijeme, posebno u ovoj jubilejskoj godini. I ovdje se taj zamah pomalo doživljava. Neke stvari i događaji nisu kao što su nekada bili. Dobivaju svoje oblikovanje. Uvijek se čini nešto novo. To je divni dar odozgora. Hvala mu na tome. Hvala na Radosnoj vijesti koja mi je ovoga puta donijela dosta sjećanja sve tamo od davne 1957. godine koja me povezala s preminulim kolegom i bratom u svećeništvu, Vladom Pucom. Skoro pune četrdeset i tri godine na istoj brazdi uz pliće ili dublje oranje, ali nikada na samoj površini. Zadnje što sam dobio od njega bilo je pismo-čestitka s poštanskim žigom: Cavtat 17. prosinca 99-10. U kuverti je božićna čestitka i poziv na Godišnju skupštinu misijskim djelatnicima biskupa Štambuka, te njegova osobna kratka liturgijska božićna čestitka. Čestitku je popratio s NB! Čujem da si avanzirao. Čestitam! Don Vlado. Pismo sam primio samo koji dan prije njegova preseljenja iz sadašnjosti u vječnost. Prešao je prag nade i neka mu u kući Oca bude ugodno uz proslavu Onoga kojemu je vjerno služio.

Sada ću nešto o onoj riječi "avanzirao". Koliko je to napredovanje u ovim okolnostima nisam nimalo počašćen. Tako je moje gledanje. O čemu se radi. Krajem studenoga prošle godine biskup mi je uz ostalo što imam povjerio i upravu maloga sjemeništa. Svakako je za mene bilo iznenađenje. Druge nije bilo nego prihvatiti jer nikoga drugoga zasad nije imao staviti na to mjesto. Jedna obveza i odgovornost više, ali se nadam da je privremeno. Drugo ništa nego i na tome zahvaljivati Gospodaru žetve da pošalje radnika u žetvu svoju.

Kad sam preuzeo sjemenište, bilo je samo tjedan dana do završetka škole pa mi je i to pomoglo da bih se sredio kroz dva mjeseca odmora kako je to bilo ovoga puta. Trebalo je poduzeti neke zahvate i popravke u kući, a ona nije velika. Najviše pomoći je došlo od Ivice. Zgrada ima devet prostorija. Sve je to prizemno. Učionica za tri razreda, jer se u sjemenište dolazi u deseti razred. Nije to učionica za predavanja, nego za učenje i rekreaciju, jer učenici idu u srednju školu s ostalima, a to je u sklopu srednje škole. Kuhinja s najnužnijim potrepštinama, jer ovdje nema raskoši u tanjurima i ostalim priborom za jelo. Jede se prstima. A tko ne jede prstima? Blagavaonica u kojoj se blaguju darovi Božji, plodovi zemlje i rijeke Zambezi, sve to spremljeno marnim radom ljudskih ruku. Tri su spavaće sobe. U dvjema su po osam kreveta - ležaja i to na kat, i dvadeset centimetara uži od normalnih, te u trećoj su četiri kreveta. Sveukupno može primiti dvadeset kandidata, a sada ih je samo 10. Dva su u desetom, tri u jedanaestom i pet u dvanaestom razredu. Tko će od njih biti zaređen, samo je u Božjem znanju, a naše ih molitve prate. Sanitarna prostorija je u jednome. Spremnica za hranu nije velika, jer se ne treba puno toga unaprijed pripremati u velikoj zalihi. Jedna mala soba je pretvorena u kapelicu 3,5 x 2,70 m i sada imamo svoj kutak za molitvu jer je Isus u Presvetom Sakramentu prisutan. Svetu misu slavimo četiri puta tjedno, a ostale dane u župnoj crkvi, a to nije katedralna župa. Za sada pozovem susjedne svećenike da bi svake srijede drugi slavio svetu misu i tako im se približavati u molitveno-liturgijskom smjeru.

Možete li me zamisliti: "kasni pedesetogodišnjak" s tinejdžerima. Godine, boja, kultura, tradicija i štošta još toga različitoga, pa ipak nas Ljubav Kristova spaja sve u jedno. Neka se proslavlja Gospodin u svetim svojim. A sjemeništarce povjeravam dobroti srca vašega.

Ovih mjeseci sam s jednim timom obišao cijelu biskupiju gdje smo imali seminare za dvije katoličke grupe, i to: Marijinu legiju i Ligu katoličkih žena. U svakoj župi smo ostali tri dana i tako upoznali i otkrili puno potreba na svim područjima. Željeli smo u ovoj jubilejskoj godini otkriti življenu ljepotu po sakramentima.

Tu smo na terenu pa nek se proslavlja Onaj koji nas je i pozvao. Ivica je dobro. Radi, kako bi se reklo, punom parom. Kola su pokrenuta i sada ih treba držati u pokretu. Boris nam se ponekad pojavi. Tako i od njega čujemo koju novost.

Sretan Uskrs svima do kojih dođe ova riječ uz molitve i radosni Aleluja.

Vaš *Frano-Aleluja. Čestitkama se pridružuje i Ivica.*

DON BORIS DABO ZAMBIJA

IZ MISIJE SVETOG LEOPOLDA

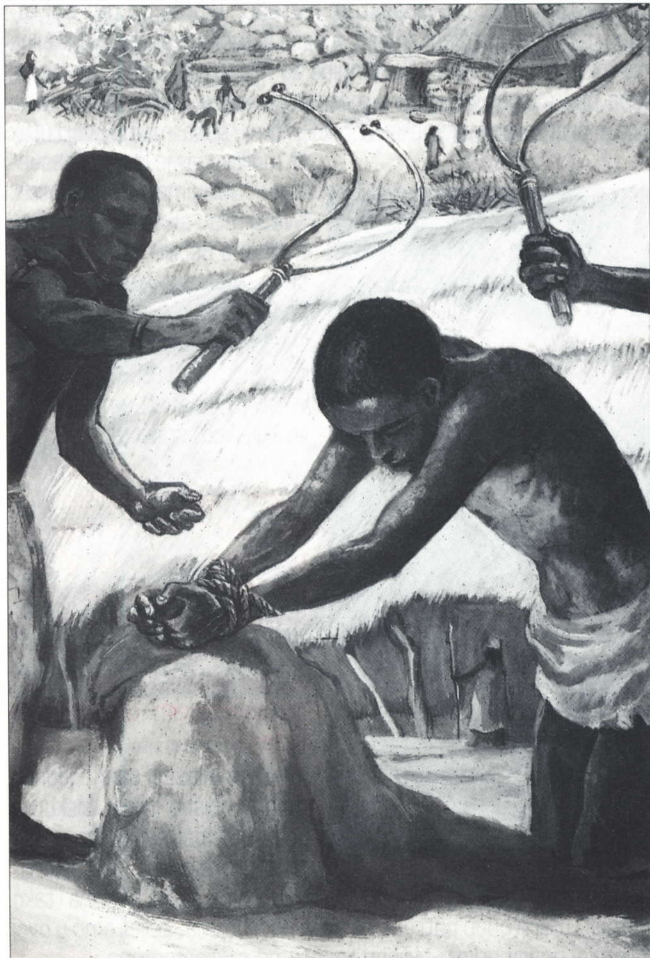
TOPLINA I SVJETLO IZ ISUSOVA GROBA

Kako je danas već petak u trećem korizmenom tjednu (kako to vrijeme brzo teče!), popodne će biti pobožnost križnog puta u crkvi. Tko je danas na redu? Mislim da je crkveni zbor. Da, oni danas predvode molitve, prošli tjedan je bila mala zajednica broj četiri.

Popodne će se, dakle, začuti bubnjevi ispred crkve, iako u korizmi ne bi trebalo bubnjati jer je to obično izraz radosti, no tko će ih odijeliti od bubnjeva!

Oko četiri podne bi trebalo početi, no počet će se kad se ljudi skupe, tko još ovdje gleda na sat kad ima sunca!

Voditelji bi trebali doći prvi da se priprave. No što ako je onaj koji je ranije određen da predvodi molitve iznenada dijete dobilo prehladu ili su mu možda došli gosti pa im je trebalo skuhati ručak ili su krave ušle u tuđi kukuruz ili ... pa se nije moglo stići na vrijeme ili se uopće nije moglo doći? Onda će netko od onih koji već sjede u hladovini stabla ispred crkve čekajući početak križnog puta biti zamoljen da uzme knjigu i predvodi. Treba li se ljutiti na onog voditelja koji nije došao i zbog njega su svi trebali čekati? Kakve li koristi od ljutnje?

A što će "Father" (velečasni) raditi kod križnog puta? On će, na poziv voditelja, zajedno s ostalima ući u crkvu i pridružiti se "mnoštvu" koje će slijediti križ od postaje do postaje.

Do Velikog petka još je ostalo nekoliko tjedana ali pripreme za veliki križni put već teku. To je briga mladih. Oni pomno uvježbavaju postaju po postaju koje će onda na Veliki petak odglumiti po selu počevši od fontane za vodu što se smatra "gradskim centrom" sa završetkom ispred crkve gdje će onda Isusa "pokopati" na mjestu gdje će se na Veliku subotu zapaliti uskrsna vatra slaveći Uskrsnuće. Zgodna simbolika, zar ne?

Sve je to dobro, nego ne znam kako da im objasnim da nije prikladno koristiti ministrantska odijela kao uniforme rimskim vojnicima koji udaraju Isusa putem a kasnije se ta ista odijela koriste na oltaru. No, to je možda samo moj problem a ne njihov.

U svakom slučaju, na Veliki petak misli će mi biti ne samo ovdje u misiji svetog Leopolda u Zambiji nego, dakako, dijelom i na dirljivom pjevanju "Puče moj" na procesiji u Novalji. I jedno i drugo pjevanje će se na neki način stapati u jednu himnu Isusu čija je ljubav i žrtva obdarila i vas tamo kao i nas ovdje da bismo onda svi dočekali - Aleluja, i to svatko nas svoj način. Pa bez obzira kad ovo pismo stigne, neka vam je svima sretan Uskrs!

Pozdrav iz Shangomba, Zambija

vaš Boris Dabo, misionar

Dragi don Anto i sestre Mirna i Fidelis!

Sretan vam Uskrs i Božji blagoslov u misijskom radu.

Ček od $ 600 sam primio u zakašnjenju jer je bio poslan preporučeno a tada dugo traje. Još ga nisam unovčio jer treba za to poći na banku a sad smo odcijepljeni zbog poplave. Nadam se poslije Uskrsa.

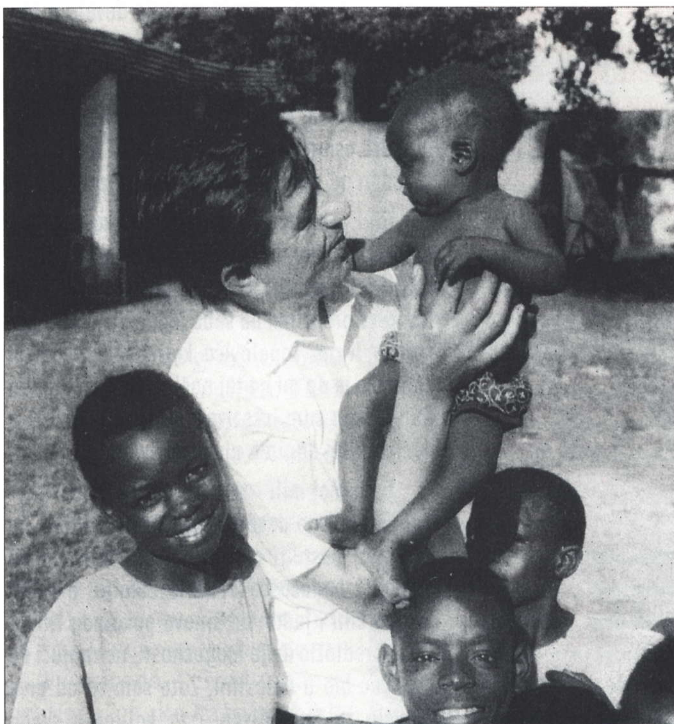
Pozdrav, Boris Dabo

"Poći drugome ususret"

PREVEO:
SINIŠA TURINA, prof.

Osluškivanje *novih prilika u Africi i zemljama podrijetla misionara nalaže primjenu novih strategija evangelizacije i suvremeni pristup pastoralnoj izobrazbi.*

U nastavku donosimo neke naglaske iz onoga što su u Poglavlju iz 1992. godine bijeli oci rekli o sebi samima.

Nakon što su jasno istakli kako misionare šalje "Bog ljubavi" i kako oni sudjeluju u Isusovoj misiji, potaknuti Duhom Svetim, dalje se kaže kako oni idu "drugome ususret".

Takvo shvaćanje misije kao *susreta* čini mi se, ako ne potpuno novim, a ono barem na posebni način naglašenim.

U svome životu neprestano susrećemo druge, uvjereni kako Bog ljubi svaku osobu; kako je svako ljudsko biće već spašeno po Kristu; kako je Duh na djelu u svakom čovjeku.

Susresti druge u duhu evanđelja znači: biti otvoren za sve, bez iznimke; preuzeti na sebe rizik prvog koraka, ma koliko nas to moglo skupo stajati; prepoznati dostojanstvo svih ljudskih bića i poštovati ih; prepoznati u njima Božje djelo i "sjeme Riječi" u njihovim kulturama; slušati ih i nastojati učiti od njih; zajedno s njima tražiti istinu; s njima se skupa boriti za poštivanje temeljnih prava; prihvatiti njihovu kritiku; tražiti pogodan trenutak milosti kada ćemo moći zajedno s njima moliti.

Takvo shvaćanje misije kao kretanja "ususret drugome" posljedica je osluškivanja sasvim novih okolnosti s kojima se sve češće misionari suočavaju u Africi i njihovim zemljama podrijetla.

Afrika proživljava razdoblje dubokih promjena koje izazivaju velike patnje. Na žalost, odmah pada u oči politička nestabilnost u mnogim zemljama, a ona izaziva sukobe, gospodarsku krizu i prezaduženost koja Afriku marginalizira u svjetskim razmjerima. Divlja urbanizacija, nezaposlenost i sve teži uvjeti života, strašna pošast side, degradacija školstva i zdravstva, buđenja plemenskih i rasističkih strasti.

Usprkos svemu, ima tu i pozitivnih aspekata zbog kojih se nazire i svjetlija budućnost, a to je prije svega promjena shvaćanja, kako kod intelektualaca tako i u narodu, da bolja budućnost ovisi prije svega o samim Afrikancima. Tu je zatim i veća sloboda govora i udruživanja kao i trud koji ulažu kršćani i njihovi pastiri kako bi se ostvario proces demokratizacije bez nasilja.

Ovdje dakako moramo spomenuti i sve značajniju nazočnost Afrikanaca i muslimana u Europi i Sjevernoj Americi kao i pad misionarskih zvanja u istim tim zemljama: naše Misionarsko društvo stari i svake se godine sve više smanjuje.

Ta su dva čimbenika shvaćena kao poziv na obraćenje, kao poziv da se hrabro nastavi unatoč oskudnim sredstvima i malom broju misionara; bijeli oci koji rade u zemljama podrijetla moraju na sve veću nazočnost Afrikanaca i muslimana na Zapadu gledati kao dodatni razlog za misionarski poziv u vlastitoj zemlji, ne osjećajući se zato manje misionarima samo zbog toga što se nalaze izvan afričkog kontinenta.

Analiza tih znakova, tih novih situacija i svijest o tome da smo siromašni (smanjenje broja zvanja te samim time i manja brojnost osoblja) potakla je Društvo na poduzimanje drukčijih mjera za budućnost.

Riječ je o usvajanju jednostavnog načina života koji će nas približiti ljudima, o podržavanju one subraće koja žele radikalnije živjeti evanđeoski ideal poistovjećivanja s onima koji pate, promicanju sudjelovanja u donošenju odluka i potpori onim skupinama i pokretima koji ljudima pomažu da dođu do riječi. Riječ je o iskrenom uvjerenju u važnost informiranosti, o nastojanju da se prikupe što točnije i potpunije informacije te da se dalje prenose, postajući tako "glas onoga koji ga nema" i pomažući mu tako da se izrazi.

I konačno, znajući da se često najvažnije odluke koje se tiču Afrike donose izvan tog kontinenta, treba nastojati biti nazočan upravo na mjestu odlučivanja.

(- Nastavlja se -)

FR. DRAGO KOLIMBATOVIĆ OP

Iz torbe pučkoga misionara

I U NOVOM SAVEZU IMA PATRIJARHA

Kad sam ga upoznao, bilo mu je gotovo osamdeset godina. Visok, uspravan kao svijeća, uvijek je stajao u prvoj klupi. Aktivno je sudjelovao u svetoj misi svake nedjelje i blagdana u župnoj crkvi Uzvišenja svetoga Križa u Gružu. Neposredno po završetku svete mise krenuo bi za mnom u sakristiju, te uzdignutih ruku već s vrata uskliknuo: "Ćale moj!" Zatim bi mi pristupio, zagrlio me i poljubio. Jednom sam ga pokušao odvratiti od toga neuobičajenog ceremonijala, jer, rekoh mu: "Ljudi bi to mogli kojekako tumačiti." "Neka tumače kako god hoće," odgovori mi, "a ja od ovoga ne odustajem! Tko od njih zna što za mene znači svaka sveta misa, posebno sada kad osjećam da me tjelesne sile ostavljaju i da sve slabije i vidim i čujem?! Oni nisu svjesni da je meni sada Božja riječ potrebnija negoli ozeblome sunce. A jer ti umiješ tu riječ tako rastumačiti da je može razumjeti i maleno dijete, i jer uz to imaš jak i prodoran glas, da bez naprezanja čujem svaku tvoju riječ, moram ti do neba biti zahvalan! A kad si me već povukao za jezik da toliko toga reknem, znaj i ovo: Kad god molim za svoju djecu, za njihove obitelji, za svoju mnogobrojnu unučad i praunučad - a molim, ako će Bog, svakog jutra i svake večeri - svaki put se i tebe sjetim!"

Jedne nedjelje poslije mise "Ćale" nije došao u sakristiju. Ooo, to ne sluti na dobro... I doista, poslije ručka javi mi njegov sin liječnik da su "Ćaleta" za vrijeme mise obuzeli tako jaki bolovi u cijeloj trbušnoj šupljini da je jedva dočekao svršetak mise i uspio doći do kuće. A jer je na njegovu posljednjem liječničkom nalazu bilo jasno napisano "metastaza karcinoma", bio je siguran da je nadošlo ono s čime su računali - da njihov "Ćale" može poživjeti još najviše dva mjeseca...

Posjetio sam ga iste večeri. Sjedio je na kraju kanapea potpuno odjeven, a na nogama je umjesto cipela imao kućne papuče. Netom me ugledao, bolno se nasmiješio, pa će mi:

"Ćale moj, došlo je vrijeme posljednjeg putovanja..."

"Valjda se nisi radi toga prestrašio?!"

"A što bih se strašio. Kad sam svjestan da sam počeo umirati, netom sam se rodio, i da svaki koji se rodi, mora jednog dana umrijeti. Uostalom, ja sam dočekao lijepu starost i, Bogu mome hvala, nemam za čim žaliti, osim što nisam uvijek bio kakav sam trebao biti... A što se toga tiče, vjerujem da je veće Božje milosrđe nego svi moji grijesi... Nego, ćale moj, ja imam na tebe jednu veliku molbu. Ne znam koliko će se oduljiti ovo moje putovanje, ali koliko god potrajalo, vidim da me čekaju gorki i bolni dani. Zato, nađeš li ovih dana imalo slobodnog vremena, donesi mi svetu pričest; bit će mi od ljute potrebe!... A možeš doći u koje god doba dana ili noći... Vrata će biti uvijek otvorena, a naći ćeš me kako si me i sada zatekao..."

"Ćaletova" kuća nije bila daleko od našeg samostana i crkve; gotovo sam svaki dan uspio udovoljiti njegovoj želji. Netom bi me ugledao, u znak pozdrava Presvetom Sakramentu, skinuo bi kapu, prekrižio se i zajedno sa mnom molio sve molitve. Nekoliko trenutaka poslije pričesti ostao bi u šutnji, a onda bi on prvi progovorio. Bila je to svaki put pokoja mudra riječ i danas neizmjerno žalim što ih nisam zapisivao; nisam bio svjestan da s godinama zaboravljamo važne događaje čak i svog osobnog života, a kamoli ne tuđe izreke...

Liječničkom oku njegova sina nije promaklo da "Ćale" katkad stisne zube mučen teškim bolovima.

"Ćale", reče mu, "kako bi bilo da ti dadem koju injekciju morfija za ublažavanje bolova?"

"Sinko, od srca ti hvala što mi želiš pomoći u mojoj nevolji, ali promisli: zar nije bolje da ovo nekoliko dana podnesem i najstrašnije muke, a da na drugom svijetu budem od njih oslobođen?!..."

Nepuna dva mjeseca trajale su njegove patnje. Kroz te dane nije se ni tužio, ni stenjao, ni uzdisao. Vidno je propadao, ali ne jer ništa nije jeo niti pio, nego jer organizam, po svoj prilici, sam sebe izjeda u takvoj bolesti; u protivnom slučaju bilo bi neshvatljivo da bolesnik ima fiziološke potrebe, a ništa ne jede i ne pije. Kad je o tome riječ, vrijedno je spomenuti da je uvijek na vrijeme zatražio da ga povedu do zahoda...

Pri potpunoj svijesti oprostio se sa svima prisutnima, preporučio im da budu složni i da se međusobno potpomažu; a onda je - podjednako sjedeći na kanapeu - zaklopio oči i šapnuo:

"Isuse, Josipe i Marijo, u vaše ruke predajem duh svoj!"

Na njegovoj osmrtnici, uz ostalo bilo je napisano: "Ivan Topalović ostavlja devetero žive djece, trideset četvero unučadi i četrdeset petero praunučadi."

Da sam ja, kojim slučajem, morao napisati njegovu osmrtnicu, nadodao bih: "I tako umrije jedan od patrijarha Novoga saveza!"

Lani, početkom mjeseca ožujka, javi mi otac provincijal da se pripravim za hodočašće - ili u Svetu Zemlju ili u Španjolsku. Sve putne troškove preuzima na sebe jedan od sinova pokojnog Ivana Topalovića koji živi u Monaku. Želja mu je da mi na taj način oda priznanje za ljubav koju sam iskazivao njegovu "Ćaletu" u posljednjim danima njegova života...

Bože moj mili - rekoh - kako si dobar prema meni. Prije desetak godina Đuro Rabić na samrtnoj postelji obvezuje svoju ženu da mi omogući hodočašće u Svetu Zemlju, a sada, evo, to čini i jedan od sinova pokojnog Ivana. On je predložio dvije mogućnosti, ne znajući da sam već bio u Palestini. Zato sam se od prve odlučio za Španjolsku - za kolijevku svoga duhovnog "ćaleta" sv. oca Dominika, za svetište sv. Jakova od Compostelle, za mnoga druga svetišta kojima Španjolska obiluje. Ali, kao za inat, ni jedna putnička agencija nije organizirala putovanje u tom pravcu. A budući da sam svoje prvo putovanje u Kristovu domovinu doživio više kao provjeravanje osobnog znanja Biblije nego kao istinsko hodočašće u obliku duhovne obnove, shvatio sam kao volju Providnosti da ponovno krenem na isto hodočašće i da ga iskoristim za stvarni duhovni preporod. Ne znam koliko sam u tome uspio, ali me sve više progoni misao da je stari Kempenac imao i mene pred očima kad je napisao da se rijetko posvećuju oni koji često hodočaste...

U Rijeci, 4. kolovoza 1999.

STROGI KORIZMENI POST TRAJE 55 DANA

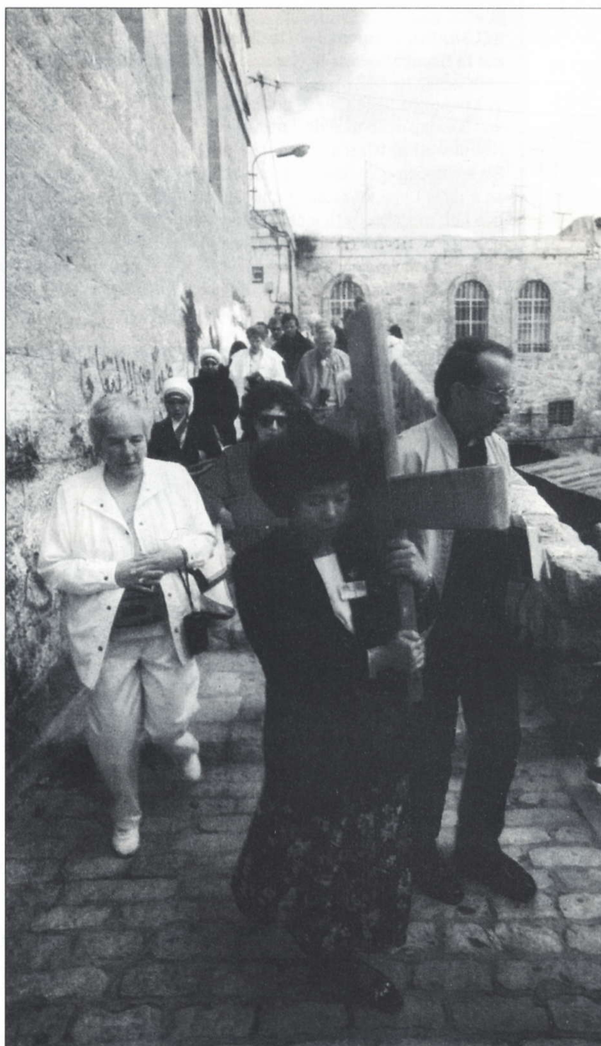

S. DOLOROZA DILBER
EGIPAT

Kairo, 27. ožujka 2000.

Poštovani vlč. Anto i drage sestre Mirna i Fidelis!

Sinoć sam stigla u Kairo iz Aleksandrije i čekala me Radosna vijest za ožujak. Hvala za Misijski adresar i za brojeve Radosne vijesti, za sve se od srca zahvaljujem. Hvala, hvala, hvala za dati novčani dar za sirotinju koju je s. Margarita mogla obradovati za Božić, sirotinjsku svetinju. Vi i ostali prijatelji misija uključeni ste u naše skromne molitve i obilno Božje milosrđe i providnost za sve.

Već su skoro četiri mjeseca kako sam stigla u Egipat - Aleksandriju. Toliko toga se nakupilo, lijepoga i teškoga, a nikako se otrgnuti da napišem vama u Misijskoj centrali i svim dobročiniteljima i prijateljima misija. A i odakle početi?

Zima je ove godine, kažu, nezapamćena u Egiptu. Temperatura se nije spuštala do nule, ali svejedno je hladno - vjetrovi i kiše bez centralnog ili ikakvog grijanja u prostorijama. Preživjela sam crkavicu goru nego u Bugojnu zadnje godine kada je bilo -27°C. Ovdje su ljudi otporniji, a i priroda. "Grad vječnog proljeća", kako kažu za Aleksandriju, i ove je godine opravdao svoje ime jer je cvalo u izobilju po parkovima i u našem vrtu.

Puno se toga u međuvremenu dešavalo. Božić pa Ramazan, a najveći posebni događaj jest dolazak vrhovnog poglavara Katoličke Crkve, pape Ivana Pavla II. Svi živimo od toga danas - nezaboravno je! Imala sam sreću pa sam išla u Kairo s još trima sestrama i postulanticama. Iz Aleksandrije je vozilo 90 autobusa a osobnih automobila ni broja. Mi smo putovali s autobusom župe sv. Katarine. Nezaboravno je bilo čekanje autobusa kod mosta u 1,30 u noći. Iz svakog automobila svirali su i mahali, sve je bilo veselo. A u Kairu - Heliopolisu, na stadionu se okupilo oko 25.000 hodočasnika. Tri stotine svećenika je dijelilo pričest. Neopisivo! Sve jednostavno, bez reklama i postera. Svi su našli radost i oduševljenje u svemu. Osiguranje je bilo na nivou. Nisu zaustavili nikoga na ulazu u sporting. Svećenici i biskupi svih obreda, sve je bilo ukomponirano u liturgiju. Koptski svećenici su pjevali liturgiju i psalme na koptskom i arapskom jeziku. Zbor je predivno pjevao, od Korala do Kopta, grkokatolika i dijelova drugih istočnih obreda.

Dakle, u Aleksandriji sam u Azilu sv. Franje gdje su ostarjele, osamljene i bolesne ženske osobe. Imamo hendikepiranih i pokretnih bolesnika pod lijekovima. Posla i bijede dovoljno. Sestra koja ga vodi je bolesna a eto ja, iako u godinama, Bog mi je podario zdravlja i elana, te kažu kao da me je Providnost poslala. Zahvaljujem Bogu. Te patnice su zahvalne za sve. Kažu da se treba i može biti misionar na svakom mjestu. Sretna sam da sam imala prigodu i sreću prisustvovati seminarima evangelizacije i hagioterapije - sve to dobro dođe i potvrđuje da čovjeka treba voljeti, jer ga i Bog neizmjerno voli, a sam se evangelizirati.

Jučer sam stigla u Kairo na dva dana da napišem pismo i srela sam se i s našima a stigla je i gđa Branka iz Sarajeva. Hvala na svemu. Uključeni ste u naše molitve. Svima želim sretan Uskrs. Mi slavimo Uskrs s Koptima, što je ove godine tjedan dana kasnije. Ovdje se za korizmu pošteno posti, 55 dana prije Uskrsa. Počnu jesti tek u 3 sata poslije podne. Mnogi su postili Jonin post, koji traje 3 dana, prije velikog posta.

Sve vas srdačno pozdravljam.

Vaša

Sr. Doloroza Dilber
52 Rue Menashe Azillo San Francesko
Moharem Bey - Alexandria, Egypte

FRA RAFAEL LUKARIĆ
PERU

ISTA STVARNOST RAZLIČITE OČI

Bolivar, 14. travnja 2000.

Dragi Anto i ostali u Misijskoj centrali!

Na pisanje me potakao zadnji broj Radosne vijesti od ožujka koji sam našao ovog tjedna vrativši se s puta. Potakao me članak koji je Vas "rastužio" a mene nasmijao. Što možemo, ima nas svakakvih u Crkvi Božjoj.

Fra Rafael Lukarić na andskim bespućima misijskih postaja

Ista stvarnost, različite oči!

I ja sam primio "Radosnu vijest" za Božić. I kalendar koji je bio u njoj. Usput zahvaljujem. Kalendar sam stavio na zid u uredu. Tu dolazi i staro i mlado. Djeca također. Nikomu ne smeta ni golotinja ni dronjci koji su na slici na kalendaru. Kruh je to naš svagdanji. U ovom mjestu nema golotinje, jer je skoro uvijek zima, od 6 do 16 stupnjeva. Imaju ljudi drugih problema koja im taru glavu. Sestra Mirabilis se potrudila obrazložiti golotinju na slici na kalendaru što je mogla bolje i razumnije. Je li uspjela da dotični čovjek "progleda"? Ne znam!

Ja bi mu odgovorio na drugi način. I to jednom pričom koja se navodno dogodila na jednom od naših otoka.

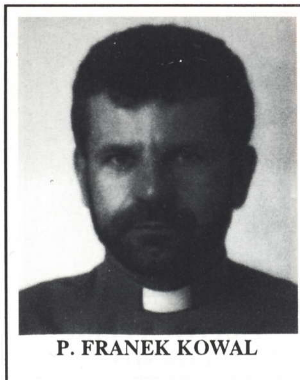
Nekom otočkom čovjeku magare nije htjelo jesti slamu. Gospodar se domislio, i stavio magarcu na oči zelene naočale. Magare prihvati jesti slamu uvjereno da je sijeno, još k tome i zeleno.

Pa bih i ja savjetovao onom čitatelju "Radosne vijesti" da ode okulistu da mu promijeni ili možda čak i zabrani koristiti naočale s kojima gleda svijet oko sebe, za dobrobit njegove duše i tijela. Jubilejska godina prilika je za njega i sve one koji tako misle da "progledaju" a mi ćemo moliti na tu nakanu.

Uskrsli Gospodin neka tugu promijeni u radost. Sretan Uskrs Vama i suradnicima i čitateljima Radosne vijesti.

*

KRIST JE JEDINI PRAVEDNI SUDAC

P. FRANEK KOWAL

"Što govore ljudi tko sam ja?"

U Africi: Ti si Iscjelitelj, Životvorac...

Otvaranje Velikog jubileja 2000. godine u bazilici sv. Petra u Rimu bilo je nagoviješteno zvukom starodrevnih rogova. Simbolično je bilo da su upravo mladi afrički katolici bili svirači toga znamenitog roga i da su cijelom svijetu navijestili godinu radosnog jubileja.

Afrika, kao kontinent, još uvijek čezne za zvukom tog roga. Roga koji proglašava oslobođenje, koji odjekuje Kristovim riječima: "Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje..." (Mk 1,15).

U ovom kontekstu želim s vama podijeliti jedan istinit događaj koji sam doživio u jednom selu u Gani gdje sam djelovao kao misionar. To je selo Beposo, u koje je kršćanstvo stiglo negdje oko 1920. godine. To znači da se tu prvi put tada čulo ime Isus, Radosna vijest.

Sedamedeset godina kasnije, 1990., baš u dubokoj korizmi, kada se spremamo na obnavljanje krsnog obećanja u uskrsnom bdjenju, odjednom se čula neka neobična vika u selu: "U Beposu je vračar uhvatio nekoliko vještica." Pa to nije ništa novo, pomislio sam u sebi, svako malo netko je u obitelji ili u selu optužen da je vještica iz raznovrsnih razloga. Često je to samoobrambeni mehanizam projekcije, prebacuje se odgovornost za neuspješan obiteljski, ljubavni ili poslovni život na drugoga.

Malo kasnije smo čuli da se među tim optuženim vješticama nalaze i katolikinje, koje su na javnom saslušanju priznale da su vještice i kao takve počinile su različita nedjela protiv stanovnika svoga sela. Poslao sam pouzdanog katehistu da ispita taj slučaj i da odlučimo kako ćemo se ponašati i što učiniti. Bilo je očito da je taj događaj bio uzdrmao našu malu katoličku zajednicu. Brzo sam se uputio kod jednog dobrog i iskusnog katoličkog svećenika, Afrikanca, da zajedno spremimo propovijed za Uskrs, a ujedno da se malo više informiram o svemu tome.

Na sam Uskrs došao sam u to selo. Vladala je velika napetost, strah, prestrašenost i veliko iščekivanje što će sada biti! Nakon uobičajenog pozdrava ispred crkve zamolili su me da posjetim njihove bolesnike i rekli su mi da moram ići autom. Otišao sam i odmah shvatio da se radi o optuženim vješticama. Kada sam ih vidio, iz njihovih očiju je virio očaj i strah. Tada sam na poseban način doživio ljepotu svećeništva koje imam po milosti Kristovoj i Isusa kao osloboditelja i iscjelitelja.

One su se nalazile u jednoj mračnoj i zatvorenoj prostoriji kojoj nitko nije imao pristupa. Ja sam ih pozdravio i uz nekoliko izmijenjenih riječi odlučio sam odvesti ih u crkvu, osloboditi ih straha i uključiti u našu kršćansku zajednicu. Poznavajući mentalitet tog svijeta, znao sam da tu moram učiniti neki obred uz neke vidljive znakove.

Prvo sam pokušao njih same uvjeriti da su djeca Božja, da su otkupljeni Krvlju Kristovom. Zajednici sam rekao da smo svi grešni i da smo sposobni pasti u zlo. Poseban naglasak stavio sam na Krista koji je jedini pravedni sudac i on jedini ima pravo nad nama jer smo mi stvoreni na sliku Božju. On je pobijedio sve zle snage ovoga svijeta i kad se njemu obratimo i u njega povjerujemo, mi smo slobodni. Po sakramentu pomirenja sve postaje novo, mi smo opet djeca Božja.

Drugo što mi se činilo potrebnim jest da ne budu izolirane iz zajednice. Želio sam i javno posvjedočiti da se ne bojim komunicirati, družiti s njima. Zbog toga sam ih smjestio u prve klupe i dok sam tamjanom kadio oltar, pokadio sam i njih, želeći na taj način pokazati da i njih čistim od zlih duhova.

Propovijed je bila zanimljiva radi narodnih izreka i pripovijedaka koje su potvrđivale da Krist ima moć oslobađati, pobjeđivati sve zle duhove... On ima moć vratiti nas u život.

Poslije svete pričesti opet sam kadio i molio polažući pojedinačno ruke na svaku od tih osoba. Tu smo svi mi, a posebno te osobe koje su bile osuđene na smrt, doživjeli snagu Duha Božjega koji oslobađa i vraća u puninu života. Svetu smo misu završili s plesom u kojem su svi sudjelovali, pokazujući tako da je uspostavljen mir i zajedništvo s optuženima.

Na žalost, još uvijek postoje posebne kućice izvan sela, a na sjeveru Gane i čitava sela u kojima žive, ponajčešće, žene optužene kao vještice. Afrika, kontinent nade i zabrinutosti, još uvijek čeka na "glas roga" - na misionare koji će proglašavati Kraljevstvo uskrslog Krista koji je živ i koji je među nama. Krista koji je pobjednik zlih duhova, osloboditelj od vračanja i zaštitnik protiv svakovrsne magije.●

FRA IVICA PERIĆ
UGANDA

Pleme Ankole, njihova

Ankole je pleme u kojem živimo i među kojima djelujemo s. Vedrana i ja. Ankole su crnci a nas dvoje smo još uvijek bijeli. U ovom članku pokušat ću dočarati kako pripadnike plemena Ankole pokušava ujediniti njihovo tradicionalno vjerovanje i kršćanstvo. U svome djelovanju susrećemo se s velikim problemima znajući da u Ankole kulturi ne postoje knjige i pisana djela. Sve je zasnovano na usmenoj predaji. Pokušat ću opisati ta tradicionalna vjerovanja u odnosu na kršćanstvo koja se prenose s koljena na koljena usmenom predajom.

Ankole je drugo pleme po veličini u Ugandi i zauzima jug i jugozapadni dio zemlje. Spada među četiri kraljevstva u Ugandi. Uganda još i danas ima oko 60 plemena koje su nekada imali svoje kraljeve. Još su neka druga plemena: Bunyoro, Batooro i Baganda.

Ankole je bilo sastavljeno od četiri klana (plemena): Abahim, Abugaho, Abashambo i Abaisekatwa. Ta četiri klana su se tijekom vremena utopila u tri zbog međuklasne ženidbe. To su Abairu, Abahima i Abakama. Bairu i Bahima su isti klan s tom razlikom što su Bairu ratari a Bahima su stočari (mi smo pastiri pa ćemo tako postati Bahima, a uz to smo i visoki).

Tradicionalisti i ispitivači Ankole kulture vjeruju da su prvi kraljevi bili "Bacwezi" (duhovi) koji su došli iz sjevernog dijela sadašnje Ugande iz plemena Acholi. Kada su nestali iz Ankolea, narod vjeruje da su se vratili u svoje pleme koje sada boravi na sjeveru Ugande oko grada Gulu.

Bacwezi su bili visoki i debeli (te dvije karakteristike su san svakoga Afrikanca), vrijedni strahopoštovanja, činili su čudne i zanimljive stvari. Tako postoji mit o prvom kralju Ruhangi. Narod vjeruje da je Ruhanga (tvorac) imao snagu stvarati, kreirati itd. To nam pomaže da lakše razumijemo neke riječi koje koristimo danas u liturgiji. Tako na primjer riječ OMUKAMA - Gospodin, Bog, dolazi od glagola KUKAMA - musti neku životinju. Riječ OMUGABE - kralj potječe od glagola KUGABA - otvoriti, dati. Riječ Ruhanga znači Bog i dolazi od glagola OKUHANGA - stvoriti. Riječ RUBAMBASI znači njegovo veličanstvo (kraljevi koji su se borili za prijestolje i ostali na prijestolju do smrti).

Ti glagoli jako ocrtavaju kulturu i razumijevanje života Ankolea dok u isto vrijeme pripadnici ovog plemena lakše razumiju kršćanske izraze kao što su: Gospodin, Bog, Stvoritelj itd. Laki i lijepo ih je ukomponirati i razumjeti u njihovu kontekstu jer su svi ti izrazi postojali u njihovu jeziku i prije dolaska kršćanstva.

Kad je kralj Ruhanga ostario, testirao je svoje sinove Kairu, Kahima, i Kakama kome ostaviti kraljevstvo. Svaki od sinova je dobio vrč pun mlijeka da ga sačuva preko noći. Ujutro su vidjeli da je samo najmlađi Kakama uspio sačuvati vrč pun mlijeka te je tako on postao kralj. Poslije toga se Ruhanga vraća na svoju djedovinu - na sjever. Kakama je vladao neko vrijeme i onda je postavio svoga sina Nyamate za kralja te on odlazi za svojim ocem. Nyamate je čekao na svoga oca da se vrati - nije se vratio te nakon dužeg čekanja i on odlazi za njima. Od kralja Nyamate kraljevi se zovu "Abakama" (prinčevi) zbog respekta prema kralju Kakama, prvome kralju poslije Ruhange.

Dinastija kraljeva Bacwezi je imala osam kraljeva a Wamala je zadnji. Bacwezi su kraljevi Ankoleom do 16. stoljeća a onda su jednostavno nestali. Zadnji kralj Wamala je doživio i vidio mnoge znakove koji su ga podsjećali da treba napustiti vlast. Evo nekih od znakova: mlijeko se pretvorilo u krv i tako ostalo četiri dana, smrt Kautua, njegova najboljeg prijatelja, smrt svih članova Mutumove obitelji, patnje (nastrane bolesti) mnogih ljudi i žena, zmije su odbile da napuste kraljev prsten (kralj ga nije više mogao staviti na ruku). U vrijeme objeda kralj bi čuo kašalj i vrisak nevidljivih bića, krave nisu mogle piti vodu, vatra je stvarala previše dima u kraljevskoj palači itd.

Te su se pojave događale, kaže predaja, jer je kralj bio slab vladar i karakteriziralo ga je jako loše vladanje. Između ostalog oženio je tri svoje sestre pa ga njegovi podanici (sa svojim ženama) nisu više poštivali.

PODRIJETLO BAHINDA KRALJEVA

Kada su Bacwezi nestali, Ruhinda, sin Wamale, postao je kralj. Ruhinda je bio također Bacwezi, ropkinja ga je rodila (možda je to razlog zašto nije nestao s ocem). Bahinda kraljevi su vladali do kralja Charlesa Godfreya Gasyonga, jedanaestog koji je imao velik utjecaj na stvaranje Ugande kao republike i stavljajući Ugandu pod jednog vladara - predsjednika. Tako je u Bahinda dinastiji bilo 29 kraljeva od vremena Bacwezi do stvaranja republike koja ima jednog vladara.

tradicionalna vjerovanja i kršćanstvo

DOLAZAK KRŠĆANSTVA

Godine 1877. u Ugandu dolaze protestantski a 1879. katolički misionari. Obje grupe su bile jako aktivne i u evangelizaciji i u političkim gibanjima u zemlji s različitim interesima.

Arapski trgovci, po vjeri muslimani, također su bili prisutni, ali samo zbog trgovine robljem. Iako je u Ugandi 43% katolika u odnosu na 27% protestanata, jer je Uganda bila britanski protektorat, Ugandani su bili više prisiljeni slijediti protestantizam zbog više razloga: bili su zaštićeni te su protestanti ušli u vladu gdje su u većini. Tako je ostalo do danas. To znači da su i danas u većini ureda današnje vlade.

TRADICIONALNE RELIGIJE ANKOLEA I UTJECAJ KRŠĆANSTVA

Bacwezi kraljevi koji su živjeli do 16. stoljeća bili su jaki vladari, činili su mnoge čudne i zanimljive stvari. Narod vjeruje da su bili natprirodna bića. Slave ih i odaju im poštovanje. Tako su svi kraljevi pomrli a Bacwezi nestali. No iako su mnogi i sada vjeruju u njihovu moć i imaju mnoge njihove simbole u kućama. I danas većina (veliki postotak katolika) "ovisi" o moći i vjeruje u moć Bacwezi duhova. Drugi dio naroda ima druge, male bogove koje štuju i prinose im žrtve na posebnim mjestima, na primjer: ispod krošnji odabranog drveća, na vrhovima brda, na obalama rijeka, jezera, po šumama, stijenama itd. Ti bogovi imaju različita imena: Nyamuhanga, Kazooba, Rugaba i mnoga druga imena, ovisno o moći nekoga boga.

Kad je kršćanstvo stiglo u Ankole, narod je već imao svoje bogove koje su štovali i prinosili im darove i žrtve. Mnogima je to pomoglo razumjeti poimanje jednoga Boga kojega propovijeda kršćanstvo i povjerovati u njega. Drugi su ostali sa svojim bivšim bogovima, dok neki pokušavaju vjerovati u oba, pokušavajući otkriti koji je "jači" i koji više pomaže. Tako je ostalo do danas nakon 120 godina od dolaska kršćanstva.

ABACWEZI I ABARANGI - RAZMIRICA IZMEĐU KRŠĆANSTVA I TRADICIONALNIH VJEROVANJA - RELIGIJA

U Ankoleu postoji manji broj tradicionalnih religija. Među njima su najveći Alowezi i Abarangi (proroci).

Od povijesti prvih kraljeva zna se da su Abacwezi bili veoma jaki i još se takvima smatraju. Narod je izgradio neke vrste svetišta i stavio unutra različite simbole s nakanom da udobrovolje svoje bogove u dobrim i lošim vremenima. Vjeruju da duhovi/bogovi tih ljudi mogu riješiti mnoge probleme u njihovu životu, da će im pomoći i dati im nadu u život.

Bacwezi se ide poslije velikih nesreća: bolesti, loše sreće, žalosti, smrti u obitelji itd.

Konačno, Abarangi (proroci) savjetovat će onima u nevolji da idu kod "Abacweza" u kuću. Moguće je da će ljudi doživjeti neke zastrašujuće i čudne pojave, npr. susretanje divljih životinja po noći, vidjet će goruće grmlje na brdima ili u močvari gdje nema vatre ili nastrani osjećaji u tijelu...

Kad takve osobe ne mogu kontrolirati svoje strahove, u tom slučaju oni prihvaćaju Bacwezi koji su u ovom slučaju duhovi. To je slučaj o posebnoj zaštiti, ali ne o potpunoj jer većina tih ljudi nastavljaju ići u različite crkve da se mole Bogu.

ABARANGI (proroci)

Abarangi su osobe koje poslije nekih poteškoća u životu, kao što su bolest, siromaštvo, mržnja, gubitak članova obitelji ili drugih problema u stanju beznađa, vjeruju da lijekovi, molitva Bogu (Bogu kršćana) ne mogu riješiti njihove probleme. Oni zazivajući svoje male bogove počinju osjećati određenu snagu u sebi.

"Opijeni" tim zahvatom počinju se jako tresti. Tresu glavom, izvode piskave glasove/zvukove i govore različitim jezicima (u smiješnim zvucima), proričući nečiju bolest - onoga tko je odsutan. Ako osoba otkrije tu moć i snagu u sebi, ona pripremi neku vrstu oltara u sobi, stavi znakove moći i pobjede kao: Bibliju, krunicu, bubanj, koplje, ćup, mlijeko itd. Ta osoba "pomaže" drugima u problemima samo ako joj se donesu novci. Što je više ljudi "izliječeno", ta je osoba poznatija i njoj se klijenti više obraćaju. Ona stalno naglašava svoju sposobnost i moć jaču od bilo kojeg doktora. Neke od tih osoba dolaze u crkvu jer vjeruju da Abarangi mogu "liječiti" tjelesne bolesti, ali ne i duševne.

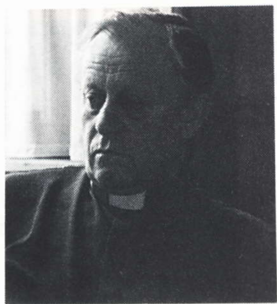
PRAVI I KRIVI ABRANGI (proroci)

Postoje dvije vrste Abarangi - pravi i krivi. U ovom slučaju krivi su oni koji traže puno novaca prije nego išta učine i rade samo po noći. Je li "proročanstvo" ispunjeno ili nije, je li bolest izliječena ili nije - ne igra ulogu. Važno je doći do novca.

Pravi prorok je ona osoba koja ne prima novac i radi u bilo koje vrijeme. Oni nemaju nikakvih simbola niti posebnih mjesta gdje djeluju. Neki od njih koriste Bibliju. Oni primaju plaću kad je "proročanstvo ispunjeno", naravno ako je bilo uspješno. Oni rade ovaj posao kao "službu" narodu, a ne radi zarade. Mnogi od njih imaju "snagu ozdravljenja" i "proročanstva" - to narod jako vjeruje.

ABACECEZI (noćni plesač ili plesačica)

To je osoba koja je puna ljubomore. Ona ne želi da ijedna osoba ima bolje stvari od njegovih/njezinih: kuću, posao, vrt, dobru i inteligentnu djecu, lijepu i dobru osobu u obitelji i u okolici. Te osobe obilaze vrtove i kuće noću i danju, plešući ali da ih nitko ne vidi. Proklinju ljude i njihovo vlasništvo, želeći im što je moguće veće zlo u nadi da će svi blagoslovi biti njihovi, da će postati najbogatiji i najpoštovaniji u okolici. ▪

VLČ. DRAGO BALVANOVIĆ
PERU

JEDAN DRUGI PERU

PUTOPISNI ZAPIS MISIONARA DRAGE BALVANOVIĆA (XLVI)

Dragi Anto i svi u Centrali!

Kako ste i vi, i svi poznati. Ovdje su velike vrućine (39). Vi ste ove godine imali opet jaku zimu. Tako uvijek nekome smeta vrućina a drugima zima. Šaljem ovu malu crticu i posvećujem je dragim redovnicama u klauzuri koje mole i misle na sve misionare a i na mene.

BLAGOSLOVLJENI PANETONI U LIMI

REDOVNICE U LIMI USKLAĐUJU MOLITVU I RAD

Slijedom običaja iz godine u godinu redovnice klarise u predjelu Barrios Altos, Lima, prave božićni kolač zvan "PANETON". Nije im cilj trgovina nego više socijalni rad i obostrana pomoć. S dobitkom izdržavaju školu, pomažu siromahe i popravljaju vrlo stari samostan.

Rad i molitva neprestano su prisutni u klauzurnom samostanu svete Klare. Samostan je centar gdje u povijesnom vremenu prošlih stoljeća pa sve do danas zrači ljubav prema Bogu i bližnjemu. Sve redovnice, a ima ih 41, u božično vrijeme zaposlene su u pripravi i proizvodnji kolača kako bi prikupile sredstva za pomoć. Pečenje se odvija pod nadgledanjem poglavarice M. Isabel Hernandez. Kakva ugodna atmosfera u crkvi, ali i u pekari. Više od 500 velikih kolača (kao naš kuglof) izlazi iz peći svakog dana. Pakirani u prekrasnim kutijama, te različite torte za prigodne zgode tražene su po cijeloj Limi.

Molitva je ipak glavni "proizvod" ovoga samostana. Sestre ustaju svakoga dana u 4 sata ujutro, u 5,30 mole jutarnju, u 7 prisustvuju svetoj misi, nakon toga doručak a poslije na posao. Rekoše mi: "Nikada ne radimo bez zaziva Božje pomoći i blagoslovljene vode."

Inače u Peruu vjernici neprestano traže blagoslovljenu vodu. Neki za piće, drugi za blagoslov osoba i stvari a ponekad i za vračanje. Često prije mise blagoslovimo puk s vodom, a to je onda prava svečanost i radost. Svi dižu ruke, mole i zazivaju i Božju pomoć ali i svećenika neka ne zaboravi poškropiti ni dijete ni stvari.

Prije nekoliko godina bio sam pozvan u klub "Dubrovnik" u Limi da obavim blagoslov zgrade jer se navodno prikazivao umrli predsjednik kluba. A što je bilo? Na samu proslavu svetog Vlaha, zaštitnika kluba, pao je mrtav predsjednik. Od 200 članova kluba Hrvata iz Dubrovnika i Dalmacije, predsjednik je bio Šumadinac, bivši četnik. Potpredsjednik i blagajnik su također bili iz tih krajeva. Bilo kako bilo, ja sam obavio blagoslov. Počastili su me poslije a bilo je više od 50 muškaraca: "Hoće li se ponovno prikazivati nakon blagoslova...?" "Neće", odgovorio sam, "siguran sam." Ali ako tko vidi što loše u noći, može biti da je to loš duh koji netko nosi sa sobom te taj drugima ne da mira. Kažu da više nije bilo prikaza, ali sada je klub vjernički. U njemu se nalaze slike svetog Leopolda i blaženog kardinala Stepinca, te je pod njihovom zaštitom.

Otišao sam s ovim događajem do samostana klarisa. Sestra Amada de Jesus (Ljubljena od Isusa) ističe: "Osjećam radost što pripadam ovom samostanu. Ako bih se opet rodila, opet bi se opredijelila za Boga i posebno za ovu Kongregaciju koja mi je dala toliku radost i mir. A, posebno što mogu pomagati ljude koji su izvan samostana i, štoviše, jer možemo za njih moliti.

Samostan je utemeljen 1606. godine, a posvetio ga je biskup Toribio de Mogrovejo. Kažu da je svojim rukama gradio samostan. Više puta je skidao svoju svećeničku odjeću da bi radio kao zidar i sve je radio s ljubavlju rekavši da mu srce ostaje na ovom mjestu. I doista sestre i sada u relikvijaru čuvaju dio njegova srca. Danas samostan zauzima čitavu jednu gradsku četvrt. To je zapravo mali grad s lijepim perivojima i plavim klaustrima gdje se čini kao da je vrijeme stalo.

U novijem dijelu je prostor za novicijat. Od 41 redovnice, 5 je postulantica, 12 novakinja i 7 juniorki, a ostalo su zavjetovane sestre. Najmlađa aspirantica je Luisa Arajo, 19 godina, a najstarija sestra ima 89 godina.

U biskupiji Lima postoje 11 samostana redovnica u klauzuri koje su izvori duhovnog bogatstva peruanske Crkve i koje svojim molitvama, žrtvama i radom pomažu i duhovno i materijalno sve one koji su potrebni, a to smo i mi prisutni u ovim krajevima.

Lima, 14. veljače 2000.

UJEDINJENI U MOLITVI I SVETOJ MISI

Već duže vrijeme domovinska Crkva povezana je s našim misionarima i oni s domovinskom Crkvom po svetoj misi, moljenju časoslova i privatnim molitvama. Svi smo svjesni snage molitve i puni pouzdanja u Isusovo obećanje da ćemo sve dobiti što ga zamolimo. Naše molitve u kojima smo sjedinjeni s našim misionarima imaju samo jednu nakanu: izmoliti snagu i blagoslov za uspješan rad naših misionara u svjedočenju Isusove ljubavi. Ljudskim silama i umu često su nedokučivi putovi Gospodnji kojima kroči k pojedinoj duši ili pojedina duša k njemu. Eto to ga upravo molimo. Molimo ga da nađe put do onih duša koje ga još nisu upoznale služeći se našim misionarima i misionarkama. U milosnoj smo godini velikog Jubileja kada nam Crkva pruža mogućnost primanja posebnih milosti. Molit ćemo nebeskog Oca da svoju ljubav i ljubav svoga Sina Isusa očituje svim ljudima. Uza svu njegovu ljubav dvije trećine čovječanstva ni nakon dvije tisuće godina nisu ga upoznale. Razlog je to da se svi još svesrdnije angažiramo i postanemo tu gdje jesmo misijski djelatnici. Netko darom, netko molitvom i svetom misom, netko žrtvom. Molimo, a Bog će blagosloviti i naše molitve i rad naših misionara.

****

BUDIMO ZAJEDNO U MOLITVI I SVETOJ MISI S NAŠIM MISIONARIMA ONI MOLE ZA NAS MI MOLIMO ZA NJIH

RASPORED SVETIH MISA I ČASOSLOVA

LIPANJ 2000.

****

RASPORED PRIKAZIVANJA SVETIH MISA ZA DAROVATELJE

- 3. 6. 2000. svetu misu za darovatelje u misiji Ujewa u Tanzaniji prikazuje don Ante Batarelo,
- 3. 6. 2000. svetu misu za darovatelje u misiji Ashaiman - Tema u Gani prikazuje don Ivan Stojanović,
- 5. 6. 2000. svetu misu za darovatelje u misiji svetoga Antuna Padovanskog u Mwinilunga u Zambiji prikazuje vlč. Stipo Miloš,
- 30. 6. 2000. svetu misu za darovatelje u misiji Rushooka u Ugandi prikazuje fra Ivica Perić,
- Svakoga petka u mjesecu trud ispovijedanja hodočasnika (4 sata dnevno) u bazilici Lateranum te časoslov i krunicu za misionare i dobročinitelje prikazuje fra Franjo Rafael Lipovac.

RASPORED MOLJENJA ČASOSLOVA ZA DAROVATELJE

- 2. 6. 2000. časoslov za darovatelje moli sestra Mirabilis Višić,
- 4. 6. 2000. časoslov za darovatelje u misiji Quito prikazuje sestra Ljilja Lončar,
- 10. 6. 2000. časoslov za darovatelje moli sestra Danijela Dropulja u misiji Affame u Beninu,
- 11. 6. 2000. časoslov za darovatelje moli sestra Mirjam Šurjan u misiji Ngaoundere u Kamerunu,
- 20. 6. 2000. časoslov za darovatelje moli sestra Natalija Bešlić u misiji Affame u Beninu,
- 25. 6. 2000. časoslov za darovatelje moli sestra Vedrana Ljubić.

SVETE MISE I ČASOSLOV U DOMOVINI ZA MISIONARKE I MISIONARE

- 4. 6. 2000. svetu misu za misionarke i misionare u župi Miljevci prikazuje bivši misionar fra Ante Vukušić, župnik,
- 4. 6. 2000. časoslov za misionarke i misionare prikazuje s. Fidelis Lučić, FDC u samostanu Nova ves 16, Zagreb,
- 8. 6. 2000. časoslov za misionarke i misionare prikazuje s. Margareta Šprajc, FDC u samostanu Nova ves 16, Zagreb,
- 25. 6. 2000. časoslov za misionarke i misionare prikazuje s. Mirna Nikolić, FDC u samostanu Nova ves 16, Zagreb,
- 18. 6. 2000. svetu misu za misionarke i misionare u crkvi Ranjenog Isusa u Velikoj Gorici služit će vlč. Anto Burić,
- Umirovljeni splitskomakarski nadbiskup mons. Frane Franić moli časoslov za misionarke i misionare,
- Svakog utorka u mjesecu lipnju svetu misu i časoslov za misionarke i misionare u samostanu u Primorskoj u Zagrebu prikazuje sestra Nives Kuhar,
- Svakog utorka u mjesecu lipnju cjelodnevno klanjanje pred Presvetim u crkvi Corpus Domini u Zagrebu prikazuje se za misionarke i misionare,
- Svake prve srijede u mjesecu u Palmotićevoj u Zagrebu sestra Bogdana Markić prikazuje časoslov za misionarke i misionare,
- Varžadinska zajednica sestara Uršulinki (35 sestara) 15. lipnja prikazuje klanjanje pred Presvetim Oltarskim sakramentom za naše misionarke i misionare.

UISTINU, BEZ MENE NE MOŽETE UČINITI NIŠTA (Iv 15,5)

S. EMANUELA ŠKARICA

AFRIČKA ŽENA

ŽENA U BIBLIJI

Ako Bibliju shvatimo kao jedinstvenu nadahnutu knjigu koja sadrži objavu Božje istine o čovjeku, svijetu i Bogu, a istodobno kao zbirku svjedočanstava o tisućljetnoj povijesti Izraela i stotinjak godina ranog kršćanstva, lakše nam je prihvatiti da u njoj susrećemo različite poglede i mišljenja o istim temama, a to se odnosi i na ovu temu: "Žena u Bibliji".

2.1 U Starom zavjetu

Za bolje razumijevanje ove teme uvelike doprinosi poznavanje situacije nastanka tekstova SZ koji govore o "ženi", tj. situacija nastanka, tzv. životno ozračje *(Živo vrelo 11/1997., s. 10, Kako čitati Sv. pismo (4))*.

Moramo shvatiti da se Izrael SZ nije bitno razlikovao od drugih naroda tadašnjeg Orijenta. Društveni ustroj naroda bio je patrijarhalan u pravome smislu. "U patrijarhalnom društvenom uređenju pravni je subjekt samo muškarac, a žena je njegovo vlasništvo. U tom pogledu ona je uistinu 'više stvar nego osoba'" (*Živo vrelo 11/1997., s. 10, Kako čitati Sv. pismo (4)*)

Na patrijarhalno uređenje upućuje i 5. glava knjige Ponovljenog zakona, redak 21: "Ne poželi žene bližnjega svoga!" Biblijski pisac odmah pokraj žene nabraja i sve druge materijalne stvari: "Ne poželi kuće bližnjega svoga, ni njive njegove, ni sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti išta što je bližnjega tvoga" (usp. Pnz 5,21). Tu također spada plaćanje ženidbenog novca kao "pravnog pečata" novoga braka. To pokazuje da je žena prije udaje bila vlasništvo svoga oca, a u braku postaje vlasništvo muža.

U patrijarhatu očita je neravnopravnost muškarca i žene i njena diskriminacija koja je temelj pravnog stanja

MISIJSKI VELIKANI

MARTIN DE PORRES redovnik

Piše: Ilija Doborski

Juan de Porres potječe iz ugledne španjolske plemićke obitelji iz Burgesa. Poput mnogih drugi tako se je i on zaputio na novootkriveni američki kontinent da bi se domogao novih časti i titula. A kada se osvajački pohod američkom tlu bio završen, Juan de Porres se nastanio u Panami, što ga nije zadovoljilo te se ubrzo potom zaputio u nepoznate krajeve da potraži novu sreću. Na njegovu putu u Limu u Peru pratila ga je mlada tamnoputa Ana Velauquez kojoj je Juan obećao da će je oženiti. Veliki san za mladu djevojku nikada nije postao stvarnost. Po dolasku u kolonijalnu metropolu Limu Ana je u četvrti beskućnika i prosjaka donijela na svijet 9. prosinca 1579. dječačića kome na krštenju dadoše ime Martin. A onda je jednoga dana došao Juan u Aninu potleušicu zamolivši je da mu dopusti da sa sobom povede Martina i njegovu sestricu sa željom da bi jednoga dana stekli potrebnu školsku izobrazbu. Kada se poslije nekoga vremena Juan s djecom predstavio zapovjedniku Diegu de Miranda ovaj ga je prezirno pogledao i odbojno odbacio da mu nije potrebno za sobom vući te mješance. Martin je prvi put doživio prezir koji će u kasnijem životu češće iskusiti. Po imenovanju guvernerom Paname, Juan de Porres poslao je djecu majci u Limu. Tih je godina Martin stekao prva saznanja o liječenju i lijekovima kod dvojice susjeda pa se svim silama okrenuo bolesnicima te ubrzo bio poznat kao putujući liječnik. S mnogo ljubavi i razumijevanja obraćao se bolesnicima.

Svako jutro je odlazio na sv. misu u župnu crkvu, potom bi se brinuo za bolesne. Ubrzo se pročulo na sve strane o njegovoj liječničkoj vještini te su ga mnogi bolesnici svakodnevno opsjedali. Martin se stoga odlučio povući, te je u suglasnosti s majkom Anom pokucao s 15 godina na vrata dominikanskog samostana zamolivši superiora da ga primi u zajednicu, rekavši mu da ne želi postati svećenik već samo jednostavni brat laik. Dominikanci su ga primili kao trećoreca a on se brinuo za čistoću u samostanskim prostorijama. Tek devet godina kasnije, 2. lipnja 1603. bio je Martin primljen u zajednicu, i to kao jednostavni brat laik. Želja mu je bila služiti drugima. Neobičnom sabranošću prisustvovao je sv. misi, a cijele je noći posvećivao molitvi i pokorničkim vježbama. Iz dana u dan je rastao i napredovao u svetosti, a Gospodin ga je nagradio izvanrednim karizmatičkim darovima: liječenjem bolesnika, proroštvima, pa mu je čak udijelio i čudo bilokacije po kojem je u isto vrijeme

žene u SZ. Evo nekoliko primjera koji to pokazuju: kod rastave braka ženu je muž moga otpustiti, bez njene privole na rastavu braka (usp. Pnz 24,1). Bračna vjernost traži se samo od žene a ne i od muža (muškarac nije činio preljub kad bi općio s udanom ženom ili zaručenom djevicom, a žena je činila preljub uvijek, bez obzira na to je li općila sa slobodnim ili oženjenim muškarcem, a kazna je bila smrt-kamenovanjem). U leviratskom zakonu mogao se usprotiviti samo djever, ali ne i žena (usp. Pnz 25,5 i dalje).

Feministički pokret unutar Crkve, koji je sve jači od sedamdesetih godina našeg stoljeća, predbacuje Bibliji da ima iskrivljenu sliku o ženi, ne uzimajući u obzir ondašnje životne prilike (Sitz in Leben) a ujedno naglašava i neprijateljsko raspoloženje (mizogeno-ženomrziteljsko) Katoličke Crkve prema ženama.

Papa je vrlo mudro postupio kad je službeno potvrdio da i feministički način tumačenja Svetog pisma ne ugrožava našu vjeru i dogme, dapače "obogaćuje i produbljuje" razumijevanje Biblije, koja je uistinu živa riječ Božja.

2.1.1 Eva

Već na prvim stranicama Svetog pisma susrećemo prvu ženu, našu pramajku, Evu (Post 2,22). U prvom izvještaju o stvaranju ne spominje se ime žene, nego da Bog "muško (iš) i žensko (iššah) stvori ih" (*K. KNEZOVIĆ, Ženom neka se zove, Zagreb, 1995., s. 10)*. Tek u drugom izvještaju saznajemo ime naše pramajke. Bog u svome savršenom planu ljubavi prema čovjeku stvori nas kao muško i žensko i usadi nam jednu neugasivu čežnju jednog za drugim. Stvoreni kao dvoje, imamo usađenu težnju za sjedinjenjem. Ta tajanstvena težnja pokreće velike snage u svakom pojedincu i u sveukupnom društvu. Ta kreativna čežnja žene za mužem, i obratno, ne samo da stvara novi život u obliku djeteta nego sublimirana (pretvoriti u nešto više), stvara velika duhovna djela. Djela u umjetnosti: u slikama, pjesmama, romanima, skulpturama i arhitektonskim djelima, svjedoče o nazočnosti onog božanskog u svakom muškarcu (iš) i ženi (iššah). Iako smo različiti po tjelesnoj građi, psihičkoj naravi, ipak smo zajedno slika Boga, kruna njegova stvaranja. Vladanje i upravljanje svijetom i životinjama odnose se na oba spola. Adam i Eva su slika Božja, oboje su odgovorni pred Bogom, nema tu govora o podčinjavanju ili podređivanju jednog drugome. Bog ih je zamislio da se nadopunjuju, vole i da im bude lijepo. Jednom riječju, da budu sretni u zajedništvu.

-(Nastavlja se) -

viđen u Africi, Kini i Japanu gdje je hrabrio i tješio tamošnje misionare. Od toga trenutka posvetio se je bolesnicima i siromasima s neobičnom savjesnošću i predanjem, što je kod mnogih izazivalo čuđenje i divljenje. Za vrijeme pošasti kuge u Limi neumorno je dvorio bolesnike a čak je neke od njih na čudesan način i ozdravio. Na kraju 16. stoljeća u Limi je bilo deset bolnica - za muškarce i žene, Španjolce, Indijance i crnce, za djecu i gubavce, koji su bili raspoređeni po različitim katovima. Martinov misionarski žar i nesebično zauzimanje za neumrle duše brzo je pretvorio dominikanski samostan u svojevrsnu bolnicu gdje su primani svi bolesnici bez razlike na boju kože i socijalnu grupu. Uskoro je došao trenutak da su sve samostanske prostorije bile popunjene bolesnicima tako da je superior od Martina tražio da neke od bolesnika otpusti i pošalje ih kućama, našto je on kuću svoje sestre pretvorio u novu bolnicu zamolivši je da mu pomogne u brizi oko bolesnika. Potom je otvorio sirotište čije je vodstvo preuzeo Martinov bivši učitelj, a u sklopu samostana kuhinju za siromašne.

Martinov djelokrug bivao je iz dana u dan sve veći; bogati i siromašni, moćnici i bijednici tražili su njegovu pomoć i savjet. Čak i vicekralj Perua je pokatkad posjetio Martina u njegovoj samostanskoj ćeliji zatraživši od njega savjet, a ovaj ga je zamolio da pomogne najsiromašnijima u gradu. Po Božjoj milosti je taj "pas mulat", kako su ga pogrdno nazivali, s vremenom postao svetačka osoba koju su mnogi poštivali.

Svakodnevna pokora i neispavanost (noću je spavao samo dva do tri sata) narušili su njegovo zdravlje, pa je krajem 1639. obolio od tifusa da bi ga 3. studenoga iste godine dobri nebeski Otac pozvao u vječne stanove. Papa Ivan Dobri uzdigao ga je 6. svibnja 1962. na čast oltara i tom zgodom rekao: "Martin pokazuje svojim životnim primjerom da možemo postići spasenje i svetost onim putem što ga pokazao Krist Isus: ako naime najprije ljubimo Boga iz sveg svog srca, svom svojom dušom i svom svojom pameti, onda ako ljubimo svoje bližnje kao sebe same.

Budući da je njemu bilo jasno da je Krist Isus za nas trpio i da je on naše grijehe ponio na drvo u svome tijelu, posebnom je ljubavlju ljubio Raspetoga. Kad je razmatrao njegove pregorke muke, nije se mogao svladati da obilno ne plače. Isto je tako posebnom ljubavlju ljubio najuzvišenije euharistijsko Otajstvo kojemu se,ponajčešće skriven, mnoge sate klanjaše u hramskom svetištu. Želio je da se njime hrani što je najčešće mogao.

Sveti je Martin, veoma poslušan poticajima božanskog Učitelja, najvećom ljubavi, koja je izvirala iz neiskvarene vjere i ponizne duše, ljubio braću. Ljude je ljubio jer ih je iskreno smatrao Božjim sinovima i svojom braćom. Čak ih je više volio nego samoga sebe jer ih je sve držao, takve je bio poniznosti, pravednijima i boljima od sebe.

Pogreške drugih ispričavaše. Najgorče nepravde opraštaše jer je bio uvjeren da zbog počinjenih grijeha zaslužuje daleko ozbiljnije kazne. Svim se marom trudio da krivice privede dobru plodu. Uz bolesne bijaše dobrostiv; siromašnima pribavljaše hranu, odjeću, lijekove. Ratare i ljude rođene crne kože ili u mješovitoj obitelji, što je onda smatrano za odbačeno i skoro ropsko, potpomagao je svakom pomoći i brigom, koliko je bilo u njegovoj moći...

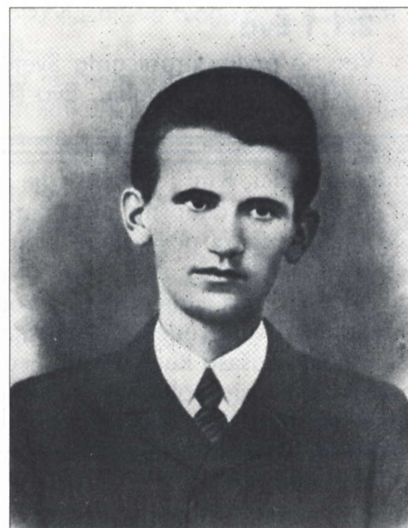
Ovaj sveti muž koji je druge tako jako privodio vjeri nagovaranjem, primjerom i svojom krepošću, sposoban je da i sada, na čudesan način, k nebeskome uzdigne naše pameti..."

- Nastavlja se -

Petar Barbarić je čitao misijski mjesečnik

Zar nije tako? Cvijeće koje se ne zalijeva, uvenut će. Vatra koja se ne potiče, utrnut će. I žar molitve treba podržavati da ne utrne. To posebice vrijedi za misijsku molitvu. U prošlom broju našega mjesečnika mogli smo pročitati kako je sluga Božji Petar Barbarić svaki dan molio za misije. U ovom broju ističemo da se on služio moćnim sredstvom za osvježenje dnevne misijske molitve. To je sredstvo bilo čitanje misijskog mjesečnika. Petar je živio u drugoj polovici prošlog stoljeća kad nismo imali misijski mjesečnik na hrvatskom jeziku, "Radosnu vijest". Zato se je Petar, koji je dobro znao talijanski, pretplatio na talijanski misijski mjesečnik "L'eco dell' Africa" (Jeka iz Afrike). Od svoga ne baš velikoga novca žrtvovao je iz ljubavi prema misijama potrebnu svotu za misijski mjesečnik koji ga je upoznavao s uvijek novim misijskim potrebama Kristove Crkve. Te su potrebe stalno produbljivale njegovu misijsku svijest i raspirivale njegovu misijsku molitvu. Želimo li da i naša molitva za misije bude stalno žarka, čitajmo, slijedeći Petrov primjer, "Radosnu vijest" i drugo misijsko štivo. Preporučujmo drugima čitanje "Radosne vijesti". A Petru kao moćnom zagovorniku i neumornom misijskom suradniku možemo se i moliti za uspjeh i širenje našega misijskog mjesečnika.

PRETEČA II. VATIKANSKOG SABORA

Kada je riječ o katoličkom tisku, ne možemo ne spomenuti jednu vrlo važnu značajku Petrove osobe: neumorno širenje katoličkoga tiska. Zato ga je naš vjerski tjednik "Glas Koncila" još prije 35 godina predstavio našoj javnosti kao preteču II. vatikanskoga sabora. Po čemu? Po tome što je upravo to što je Petar činio od vlastite pobude u prošlom stoljeću, II. vatikanski sabor u ovom stoljeću podigao na općecrkvenu razinu i sveopću zadaću: čitanje i širenje katoličkog tiska! U saborskom Dekretu o sredstvima društvenog priopćivanja u latinskom izvorniku u 14. točki čitamo: "Moneantur fideles de necessitate catholicum prelum legendi atque diffundendi..." (Neka se upozore vjernici na potrebu čitanja i širenja katoličkoga tiska...) Na tom području mnoge nas Hrvate katolike postiđuju inovjerci revnošću u širenju svoga tiska. U Zagrebu na Jelačićevu trgu, na Glavnom željezničkom kolodvoru i obližnjem pothodniku tako se često mogu susresti jehovci kako uporno nude svoj tisak. A za tolike među nama širenje našega vjerskoga tiska je deseta briga.

SLUČAJ BLAŽENOGA ALOJZIJA STEPINCA

Zašto treba čitati i širiti katolički tisak? Jednostavno zato što Duh Sveti djeluje i preko katoličkog tiska. To je osobito jasnoćom došlo do izražaja u povijesti svećeničkoga zvanja bl. Alojzija Stepinca. On je osjetivši svećenički poziv pošao u sjemenište. Ali je nakon I. svjetskoga rata zbog nekih uzroka posustao i vratio se u rodni Krašić u seljački život, premda je i dalje ostao čestit mladić i praktičan kršćanin. A onda je njegov sjemenišni odgojitelj dr. Josip Lončarić u tadanjem vjerskom listu napisao sadržajan članak o sv. Klementu Hofbaueru, apostolu Beča, s popratnim mislima koje su ciljale na slučaj mladoga Stepinca u kojemu je pisac naslutio buduću veličinu. List i članak dođoše u ruku Alojziju. Upravo preko toga članka Duh Sveti zahvatio je u Alojzijevo srce. On se zamisli, poče preispitivati svoje povlačenje s puta prema svećeništvu te s majkom moliti krunicu za rasvjetljenje Duha Svetoga. Rezultat svega? Obnovljena, nikad opozvana odluka: vraćam se na put prema svećeništvu! Tako smo dobili najsjajniju zvijezdu svoje hrvatske suvremene i crkvene i nacionalne povijesti. Molim, kako se zbio Stepinčev povratak? Kako smo ga dobili? Po katoličkom tisku! Neka nas i Stepinčev slučaj potakne da ostvarujemo poruku II. vatikanskoga sabora i nasljedujemo Petra Barbarića u čitanju i širenju katoličkoga tiska u kojemu misijski zauzima posebno mjesto.

p. Vladimir Pribanić

Tko želi pobliže upoznati Petra Barbarića, može naručiti njegov životopis (10 kn), a tko mu se želi moliti za misijske i druge potrebe, može dobiti njegovu sličicu s devetnicom na adresi: Vicepostulatura Petra Barbarića, Fratorovac 38, 10000 Zagreb, tel. 01/23-46-184.

VIJESTI

PROSLAVA SVJETSKOG DANA MLADIH U RIMU

Italija (Fides) - Oko milijun i pol mladih hodočasnika doputovat će u Rim na 15. svjetski dan mladih koji će se održati u prigodi proslave Velikog jubileja od 14. do 20. kolovoza. Do sada su se već prijavili mladi iz 120 zemalja, među kojima su Albanija, Bosna i Hercegovina, Brazil, Hrvatska, Kuba, Kamerun, Kolumbija, Hong Kong, Izrael, Indija, Makao, Peru, Sirija, Sudan, Saudijska Arabija, Turska, Timor...

Kako je već rečeno na tiskovnoj konferenciji koja je održana 10. travnja, sam Sveti Otac će za Svjetski dan mladih ugostiti mlade u svojoj biskupiji. Očekuje se da to bude najveća skupina hodočasnika u cijeloj jubilejskoj godini. Rim se priprema da to bude veseo i radostan skup. Skupu će prisustvovati i predstavnici drugih vjera i međureligijske grupe. Iz Indije i Filipina već su se prijavili.

Većina mladih bit će smještena kod rimskih obitelji, u školama, institutima i drugim javnim mjestima. Rimske obitelji se potiču da otvore svoje srce i vrata i tako pokažu svoju tradicionalnu gostoljubivost. Mladima će biti osigurane vreće za spavanje pa će biti zadovoljni makar spavali bilo gdje. Da bi se istakla tradicionalna gostoljubivost Rima prema hodočasnicima u jubilejskoj godini, bit će pridodano posebno obilježje misama koje će se slaviti 15. kolovoza na blagdan Uznesenja Marijina, gdje se mladi pozivaju da pođu u najbližu župnu crkvu svoga boravka. Za vrijeme svete mise bit će oprane noge nekolicini hodočasnika, što nije samo uspomena na Isusovu gestu kod posljednje večere kada je oprao noge apostolima nego i tradicionalna pažnja Rimljana prema hodočasnicima koji su dolazili u Rim, koja je započela sa svetim Filipom Nerijem još u 16. stoljeću.

U poslijepodnevnim satima 15. kolovoza Svjetski dan mladih bit će službeno otvoren susretom Svetoga Oca s mladima (ne-Talijanima) na Trgu svetoga Petra a u svetom Ivanu Lateranskom s mladima iz Italije i Rima. Od 16. do 18. kolovoza mladi će prisustvovati katehezama koje će davati biskupi na 32 različita jezika u crkvama i drugim objektima o temi: "Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama." U ova tri dana grupe mladih hodočasnika obavit će i svoje pojedinačne jubilarne procesije kroz sveta vrata u crkvi svetoga Petra. Istodobno će biti postavljeno 300 ispovjedaonica za 2000 svećenika u Circs Massimo i organizirana međunarodna misna slavlja da bi mladi mogli u potpunosti proslaviti Jubilej.

U popodnevnim satima grupe mladih iz tridesetak raznih zemalja, kako se planira, sudjelovat će u koncertima, izložbama, igrama, umjetničkom stvaranju, a sve nadahnuto temom Svjetskog dana mladih ili GMG 2000, kako će biti nazvan u Rimu.

Osamnaestoga kolovoza bit će pobožnost križnoga puta u samom centru a i u ostalim dijelovima Rima da bi tako svi mladi mogli sudjelovati u toj pobožnosti.

U popodnevnim satima 19. kolovoza mladi će poći u Tor Vergata, sveučilišni kamp, na veliku proslavu Svjetskog dana mladih na bdjenje i misu s Papom. Nakon prospavane subotne noći na otvorenom prisustvovat će svetoj misi proslave 15. svjetskog dana mladih na koncu koje će im Sveti Otac podijeliti misionarski mandat da budu hrabri Kristovi svjedoci u svojoj sredini i šire.

POMOĆ MORA DOĆI ODMAH

Etiopija (Fides) - "Ono što je najpotrebnije jest koordinirano i dugotrajno zalaganje međunarodne zajednice. Vlade, Crkve, dobrovoljne organizacije i drugi moraju odmah početi djelovati i slati i raspodjeljivati obećanu pomoć u hrani." Tu hitnu poruku uputio je predstavnik Svetoga Oca u Etiopiji, papinski nuncij nadbiskup Silvano Tomasi.

Monsinjor Tomasi je rekao da je "to jedini način da se spriječi smrt tisuća osoba na ovom kontinentu i da se na djelu pokaže solidarnost i da se ne prokocka budućnost. Samo međunarodnom solidarnošću može se zaustaviti ovaj kotač smrti i Africi vratiti nadu".

Nuncij dodaje: "Afrički rog proživljava danas svoju drugu tragediju u svojoj teškoj povijesti. Ovdje postoji neposredna i konkretna opasnost da zbog rata i gladi pomru tisuće ljudi. Dugotrajna suša pogodila je oko 8 milijuna ljudi u samoj Etiopiji. No i Somalija, dio Kenije, Džibuti, Eritreja i južni Sudan također su ugroženi."

"Glad je", nastavlja nuncij, "već ubila mnoge, uglavnom djecu. U Godi, u somalsko-etiopskoj zoni, u samo 15 dana od gladi je umrlo 45 djece mlađe od pet godina. Kosturi deva, koza, goveda strše po bezvodnim i pustim poljima južne Etiopije i upozoravaju što se može dogoditi i ljudima ovog područja ako pomoć u hrani ne stigne na vrijeme i u dovoljnim količinama."

Svoj poziv za pomoć nadbiskup Tomas zaključuje: "U isto vrijeme dok je potrebna pomoć u hrani, međunarodna zajednica treba znati da u ovom području većina ljudi živi na selu i da im je potrebna pomoć u sjemenju da bi osigurali slijedeću žetvu, umjetna gnojiva, sprave za navodnjavanje i osnovne lijekove.

KATOLICI POTIČU UJEDINJENJE SJEVERNE I JUŽNE KOREJE

Koreja (Fides) - Dvojica korejskih vođa, Kim Jong-Il. u Sjevernoj i Kim Dae-Jung u Južnoj Koreji, izjavili su da će se sastati u Pyongyangu 12. do 14. lipnja ove godine. Vijest su istodobno 10. travnja priopćile obadvije vlade, žestoki protivnici već više od pedeset godina. Taj povijesni lipanjski susret otvara nove vidike ponovnog ujedinjenja korejskog naroda i potvrda je nedavnog koraka Sjeverne Koreje u otvaranju prema svijetu.

Katolička Crkva je već dala znatan doprinos pomirenju. Solidno učvršćena u Južnoj Koreji s oko 4 milijuna katolika, dok u Sjevernoj tako reći i ne postoji jer je tamo svega oko 4 tisuće katolika bez ijednog svećenika ili časne sestre, Južnokorejska biskupska konferncija utemeljila je posebnu komisiju za pomirenje koja treba njegovati dijalog, sudjelovati u kulturnom i vjerskom događanju, organizirati susrete civilnih i laičkih grupa. Istodobno južnokorejski katolici su bili među prvima koji su priskočili u pomoć kada je Sjevernu Koreju pogodila glad prikupljajući pomoć već pet godina.

Ponovno ujedinjenje sa Sjevernom Korejom je jedan od prioriteta južnokorejskog predsjednika Kim Dae-Junga. U vrijeme posjeta Svetom Ocu 4. ožujka 2000. rekao je: "Od početka moga mandata uvijek sam pomagao politiku suradnje sa Sjeverom. Kao rezultat možemo vidjeti početne znakove u razvoju naših odnosa. Nastavit ćemo davati humanitarnu pomoć našoj braći i sestrama u Sjevernoj Koreji na obostranu korist. Vjerujem da će Vaša Svetost nastaviti pomagati i hrabriti nas kako ste činili i do sada u našoj politici pomirenja sa Sjeverom da bi se mir uspostavio što prije na korejskom poluotoku."

POPLAVE U PROVINCIJI BENGUELA

Angola (MISNA) - U posljednjih nekoliko dana nekoliko područja Angole pogođena su jakim kišama i poplavama koje su nanijele velike štete. Najveće štete pretrpjelo je područje Benguela i južni dio obale. Jedna od posljedica te prirodne katastrofe je 14 poginulih. Vlada Angole uputila je međunarodnim humanitarnim organizacijama poziv za pomoć postradalim područjima.

Vijesti pripremio Anto Burić

Velečasni Anto!

Puno vam hvala na pomoći poslanoj 10. i 13. ožujka 2000. u sveukupnom iznosu od 3000 USD. Uspjeli smo je podići i sve je već stiglo u Atalayu. Hvala na misijskom adresaru. Također, puno vam hvala na prelijepoj uskrsnoj čestitki koja je stigla jučer. Molimo vas, upište i nas za misionarski susret: fra Tomica Hruška i p. Remigije Tomo Mlinarić. P. Gerardo još nije uspio uskladiti datum putovanja s obavezama u misiji. Vjerojatno će putovati tek u kolovozu ili rujnu.

Svima vama koji radite neposredno u uredu kao i svim suradnicima misija, bili vam uskrsni blagdani puni milosti, radosti, obnove i snage tako potrebne u vašem direktnom misionarenju "iz pozadine"!

Svima hvala, pozdrav i sretan Uskrs!

Remigije Tomo Mlinarić, misionar u Peruu

NE OSTANITE SRCA TVRDA, OTVORITE SVOJE SRCE I SVOJU RUKU!

Aleluja!!!

Poštovano uredništvo, dragi prijatelji!

Zatrubila je truba, otvorila se Sveta godina! Zazvonio je nov poziv svim vjernicima i poziv: Razlomiti "KRUH" podjednako, zaliječiti rane nepravdâ nejednakosti i izrabljivanja, osušiti suze...

Snagom Duha začeti u nama novog čovjeka uskrsnula u Isusu Kristu, zaživjeti istinske vrednote prema Božjem planu Života, nasuprot ljudskom planu u "kulturi smrti" neoliberalizma...

Sigurno vas zanima što radimo? Skupa s našim misionarima laicima ovih korizmenih dana pokušavamo donijeti u svaku obitelj poruku jubilejske godine. Svakog popodneva i u večernjim satima svi smo u pokretu... Ni jedna obitelj ne smije ostati neposjećena a da joj se nije ponudila korizmena poruka jubilejske godine.

Predmet je razmišljanja čitave korizme i posebno Svetog tjedna: "Biblijski Origen jubilejske godine, njegovo značenje danas i njegova poruka za sutra... Vrednote koje želimo zaživjeti u novom mileniju kao sljedbenici Isusa Krista i na koji način ih probuditi, njegovati i živjeti u našim obiteljima zajednicama i društvu. Osoba, duh utjelovljen, sloboda stvaralaštva, slika Božja i njeno dostojanstvo ostaje središte kojem su orijentirane sve druge vrednote..."

Svima vama želimo sretno Uskrsnuće. ISUS KRIST, JUČER DANAS I SUTRA, u nama kao njegovim sljedbenicima, u situaciji kulture smrti i mnoštvu "Poncija Pilata, Heroda i Juda".

Združene s Njim u kontemplaciji Očeva plana, i svjesne naše odgovornosti povijesnog trenutka sa svim plodovima koje u sebi nosi, želimo posvijestiti Njegov poziv na "milosnu godinu" svake 50., svake 100., svaki dan kad je to potrebno kao ove 2000.

"Duh Gospodnji na meni je... Posla me dà navijestim Milosnu godinu oproštenja, pomirenja, oslobođenja..."

Uskrsnuće od svih mogućih načina svagdanje smrti koju jedni drugima prouzrokujemo... neka nam udijeli On davalac Života, uz pozdrav toplog ekvatorskog Sunca žele vaše sestre misionarke

Službenice milosrđa iz Ekvadora

Iako sam se vratila u Kanadu zastalno, još uvijek mislim na misije, na one moje Afrikance, Zambijce, s kojima sam provela skoro 20 godina. Mislim na njih i molim za njih. Također mislim i na vas i molim i za vas. Molim da vam dragi Bog dadne snage da nastavite još dugo taj vrijedni rad.

Volim Radosnu vijest, uvijek je pročitam od početka do kraja, sve mi je interesantno. Posebno volim čitati o susretima misionara. Neću nikada zaboraviti susret u Đakovu gdje sam i ja bila kada ste nam pokazali naše porušeno Podunavlje i tu, kako kažu, istočnu Slavoniju. Što sve zlobni ljudi mogu napraviti i još se pravdati da to nisu oni učinili.

Već sam 8 godina u Kanadi. Vrijeme brzo prolazi. Polako radim i pomažem ovima mojim oko sebe koliko mogu. Zdravlje polako otkazuje, ali uz liječničku pomoć ide polako. Treba malo i trpjeti i to je dio života.

Hvala vam za sve što činite svima, aktivnim misionarima, nama bivšim misionarima i svima koji preko vas traže pomoć.

Svima vama tu u Misijskoj centrlai i čitateljima Radosne vijesti želim sretan i blagoslovljen Uskrs, puno uspjeha u radu i sve vas skupa pozdravlja odana u Isusu i Mariji

Monika Okrugić, bivša misionarka

St. Josephs Convent Hamirpur, 29. veljače 2000.

Dragi velečasni Anto!

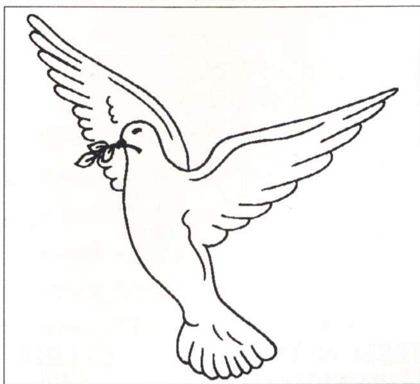
Jučer sam primila pismo od naše provincijalne kuće gdje mi javljaju da su promijenili 1000 USD koje ste poslali.

Od srca Vam hvala! Bog plati! Sada ću opet moći pomoći onim najsiromašnijima, onima koji mi često dolaze i mole me za pomoć, bilo da plate bolničke dugove i lijekove, ili za hranu, odijelo, a još više za njihove male kućice koje su bez krova a izložene suncu i kiši. Ima puno i onih koji dolaze iz dalekih mjesta tražiti posao. Ostanu tjedan-dva, ako ne dobiju posao ili ne nađu nikakvu službu, potroše i ono malo što imaju sa sobom pa se natrag nemaju čime vratiti. Takvih beskućnika i gladnih ima puno. Takvima pomažem koliko mogu.

Od prve veljače mi smo u našoj župi počeli novo tisućljeće sa svakodnevnom urom klanjanja pred oltarskim Sakramentom da nas dobri Bog sačuva od svakoga zla duše i tijela. Župnik je to lijepo rasporedio. Svaki dan drugih četiri ili pet sestara te sela i vjernici lijepo dolaze pa se mi molimo za sve naše dobročinitelje kao i za mir i slogu među narodima.

Dragi velečasni, još jednom od srca hvala! Hvala i svim dobročiniteljima i budite uvjereni da se svakodnevno molim za sve vas. Želim svima sretan Uskrs. Uz puno lijepih i srdačnih pozdrava i molim Vaš blagoslov u Isusu i Mariji uvijek zahvalna

Sr Sylvina, FC, misionarka u Indiji

Ceseros, 7. veljače 2000.

Velečasni Anto!

S veseljem Vam javljam kako sam primila Vaše ljubazno pismo kojim ste me se sjetili kao misionarke u Argentini.

Kako već imam 87 godina i vid mi više nije dobar, zamolila sam našu generalnu vikaricu, koja će u ožujku biti u Rimu, da sve podatke koje tražite dade prevesti na hrvatski kod jedne sestre koja govori hrvatski te da Vam ih pošalje.

Žao mi je što neću moći osobno sudjelovati na susretu misionara i misionarki od 11. do 14. srpnja 2000. u Varaždinu, no budite uvjereni, bit ću tamo sa svojim molitvama.

Od sveg srca Vam zahvaljujem na novčanoj pomoći. Hvala Bogu, ništa mi nije potrebno. Imam hrane, odjeće i potrebne lijekove što mi naša Zajednica nesebično pruža.

Na kraju Vas srdačno pozdravljam i molim da blagoslov Presvete Djevice Marije bude uvijek na Vama. Sretan vam Uskrs

(Gornje pismo napisano je na španjolskom)

S poštovanjem ***sestra Teresita Stantić***

HRVATSKI KATOLIČKI RADIO

PRIJATELJI HKR-a ŠKOLUJU BUDUĆE SVEĆENIKE U KAMERUNU

Misijska akcija prijatelja HKR-a

Prijatelji Hrvatskoga katoličkog radija u travnju su uplatili **4.005 kune** za misije. Uključilo se 77 prijatelja.

Za ***Malo sjemenište Naše Gospe*** u biskupiji Ngaundere (Kamerun – Afrika) poslat ćemo **2.083,50 kune**, a za potrebe gladnih postradalih od suše u Etiopiji gdje djeluje hrvatski misionar don Marinko Pervan, poslat ćemo **1.201,50 kuna.**

Napomena: U ***Misijskoj akciji*** prijatelja HKR-a, Malom sjemeništu ***Naše Gospe*** u biskupiji Ngaundere (Kamerun – Africa) namijenjeno je 70% prikupljenih sredstava. Preostalih 30% je promjenjive namjene već prema tome što se u kojem mjesecu pokaže prioritetnom potrebom naših misionara.

Zahvaljujemo svim prijateljima HKR-a koji sudjeluju u potpori HKR-u i u misijskoj akciji.

Jerko Šišić, voditelj sustava ***Prijatelji HKR-a***

Prijatelji HKR-a koji su sudjelovali u misijskoj akciji tijekom travnja 2000. (akcija započela u rujnu 1998.)

Ivana Antolčić, Ante Klarić, N.N., Edita Katić, Josip Botteri, Tomislav Filipašić, Ana Jelak, Vesna Draksler, Ana Bilas, Marija Arbanas, Ivo Dučić, Marijan Šibalić, Stjepan Gjergji, Zorica Čengić, Marija Dukić, Katica Šebastijan, Frano Karadža, Vera Zrinjski, Ljubomir Gotovac, Ivka Ćorić, Josip Pendelić, Ljerka Gjuraj, Vera Dolista, Regina Horvat, Jelosavka Senj, Marija Kopjar, Darinka Marković, Robert Ćaran, Katica Petreković, Ana Raić, Ivan Raić, Damir Džalo, Lucija Abaza, Štefica Žegarac, Ivka Bahat, Blaženka Sajko, Elza Kozinović, Tonka Grilec, Marko Kovačević, Marija Mišura, Jelinić, Nada Grabovac, Franjo Ivšak, Dario Košćak, Terezija Mustafić, Zora Dolar, Nevena Letinić, Nikola Skokić, Joško Vukičević, Branko Topić, Mirjana Žužić, Ljiljana Čančar, Milka Osrečki, Anđela Kelemen, Kornelija Ranac, Ljiljana Helman, Tomislava Vrsalović, Terezija Jurković, Jelena Maričić, Jelena Martinec, Marija Petković, Martina Benković, Vera Vlainić, Marija Turk, Ana Vrček, Mirjana Tarandek, Kate Mihočević, Anđelka Ferenčak, Ivanka Furlanis, Štefica Dubravac, Josip Maroslavac, Ana Mrgan, Sandra Mihočević, Katarina Špernjak, Marija Ćaćić- Arapović, Dora Užičanin, Viktorija Keler, Ivan Janeš.

BOG I LJUDI

Kada je Bog stvorio svijet,
svaku biljku, životinju i cvijet,
da i čovjeka stvori, odlučio je,
dao mu razum, tijelo i sve.
Čovjek ga slušati nije htio,
ali Bog je bio dobar i mio,
svakom je čovjeku opraštao grijeh,
pomirio se i vratio smijeh.
No čovjek ga je izdao,
Sina mu razapeo,
a Bog mu je oprostio
i Savez s njim sklopi.
I tako čovjek griješi,
a onda moli za oprost i Bogu se smiješi,
a Bog mu oprosti, jer dobar je toliko
da se ne može zamisliti koliko.
Ljepotu je oko nas stvorio,
u razumna nas bića pretvorio,
velika je u njega ljubav, dobar je on,
da li mu mi uzvraćamo bar u srcu svom.
Recimo mu hvala,
Bogu svome recimo,
budimo dobri
i hvala mu recimo!
Recimo mu hvala
za sva bića mala,
za sve ose i bubamare
i za sve ostalo izrecimo hvale!

Petra Zadro, 5. d
OŠ Tituša Brezovačkoga, Špansko

ODGOVORI NA PITANJA IZ PROŠLOG BROJA:

1. U Albaniji djeluje 25 različitih družbi časnih sestara.
2. Petar Barbarić je rođen 19. svibnja 1874. godine.
3. Župnik Gospina svetišta u Komušini zove se Robert Ružić.
4. Ovogodišnji Susret misionara održat će se u Varaždinu.
5. Osmogodišnji Masimo molio je od Gospe da njegovu sestru oslobodi noćnog straha.

NAGRAĐENI:

1. Tomislav Hunjak, Prelog.

NAGRADNA PITANJA:

1. Koju je dužnost biskup povjerio našem misionaru Frani Markiću, zvanom Aleluja?
2. Na kojem mjestu don Borisovi župljani pale vatru uoči uskrsnog bdijenja?
3. Koju je ostavštinu na samrti iza sebe ostavio Ivan Topalović?
4. Koliko se hodočasnika okupilo na Helipolisu na papinoj misi?
5. Kako je bilo ime sinovima kralja Ruhanga?

Odgovore šaljite na adresu:
MISIJSKA CENTRALA, Vočarska 106, 10000 ZAGREB

RADOSNA VIJEST
MJESEČNI INFORMATIVNI LIST
PAPINSKIH MISIJSKIH DJELA

PRETPLATA I NARUDŽBE
RADOSNA VIJEST
Voćarska 106, 10000 ZAGREB
Tel/faks: 01/46 80 512

GODIŠNJA PRETPLATA
Za tuzemstvo: 60,00 kuna
Za inozemstvo: 35 DEM + avion

KUNSKI RAČUN
Zagrebačka banka dd
30101-620-16
012101-2320441489
U predpolje "Poziv na broj"
Upišite br. 14

DEVIZNI RAČUN
RADOSNA VIJEST
Zagrebačka banka dd - Zagreb
2421982921

Pretplatu i priloge za misije možete slati poštanskom uputnicom na adresu:

MISIJSKA CENTRALA
CRKVE U HRVATA
Voćarska 106, Zagreb
Tel./faks: (01) 46 80 512

GLAVNI UREDNIK
ANTO BURIĆ
Voćarska 106
10000 ZAGREB, tel./faks: 01/46 80 512

UREDNIČKO VIJEĆE

Nacionalno vijeće PMD
Nacionalni direktor PMD
Mons. Slobodan Štambuk
21450 HVAR
Tel. i faks: (00385) 21/741-152
Mobitel: 099-475-152

LEKTURA
Domagoj Grečl

****

TISAK: "STUBA"

DAROVATELJI

... Što god učiniste jednome od ovih najmanjih, meni učiniste
(Mt 25,40)

MISIJE

Bojka Arambašić, Osijek 30,00 * Josip i Nataša Demo, Poličnik 100,00 * A. Milobanić, Buje 100,00 * Marija Jakirčević, Davor 40,00 * Darinka Marković, Zagreb 200,00 * Vida Štanfel, Rijeka 300,00 * Matija Stipičević, Makarska 40,00 * Stanko Šoštarić, Zagreb 165,00 * Mirjana Kolić, Strizivojna 200,00 * Anton Mužinić, Zagreb 50,00 * Obitelj Ljerke Gjuraj, Zagreb 300,00 * V. V. Dubrovnik 100,00 * Karolina Letić, Ilovik 200,00 * Anton Stipić, Engleska 427,54 * Marija Sučić, Rijeka (4. mj.) 50,00 * M. K. Stupnik 100,10 * Obitelj Jungabel, Virovitica 500,00 * Eva Čretni, Rušćica 200,00 * Lacković, Novi Marof 200,00 * Obitelj Barčić, Zagreb 150,00 * Mještani Svilnog, Čavle 285,00 * Ana Poljak, Zagreb 80,00 * Kaja Čabraja, Zagreb 50,00 * Ivica Moharić, Rijeka 50,00 * Hrvatska katolička misija, Toronto, Kanada 1.728,20 * Dragica Škrabe, Jastrebarsko 50,00 * Gordana Jurković, Makarska 70,00 * Petar Pelić, Zagreb 100,00 * Ružica i Dražen Ivezić, Podvinje 75,00 * Karlo Rahelić, Čavle 200,00 * Milena Maroević, Split 500,00 * Obitelj Maroević Kulaga, Zagreb 100,00 * N. N. Zagreb 100,00 * Barbara Štefan, Prelog 150,00 * N. N. Zagreb 100,00 * O. B. Rab 200,00 * Obitelj Jurašin, Koprivnica 100,00 * Viktor, Čitluk 193,00 * Marica Klemenčić, Samobor 50,00 * A. Jakominić, Dobrinj 50,00 * Obitelj Bukovski, Osijek 100,00 * Gordana Pavlić, Rijeka 50,00 * Obitelj Skender, Zagreb 50,00 * N. N. Rešetari 400,00 * Jolanda Bulaja, Split 100,00 * Župni ured, Čazma 830,00 * Danijela Perhaj, Sračinec 78,60 * Pero Pejić, župa Jelaške 122,75 * Franjevci trećoreci, Malinska 40,00 * Župni ured Ilova, Kutina 220,00 * D. D. K. Split 400,00 * N. N. Zagreb 1.000,00 * Danica Car, Zagreb 50,00.

GLADNI

Marija i Stanko Turina, Buje 200,00 * Sestre karmelićanke, Kloštar Ivanić 808,00 * Tomislav Pavić, Livno 100,00 * Ivka Filipović, Koprivnica 100,00 * Milka Brunec, Koprivnica 200,00 * Mirna Marjanović, Slav. Brod 105,00 * Dragica Jakovac, Zagreb 100,00 * Ivan Brener, Belišće 100,00 * Stanko Šoštarić, Zagreb 100,00 * Slava Pavić, Livno 100,00 * Karolina Letić, Ilovik 200,00 * Prvopričesnici župe sv. Anastazije, Samobor 400,00 * N. N. 100,00 * Anton Stipić, Engleska 427,54 * Marija Sučić, Rijeka (4. mj.) 50,00 * M. K. Stupnik 100,00 * Vjeroučenici OŠ Blatine - Škrape, Split 999,00 * Nikša Đerek, Dubrovnik 50,00 * Josipa Grubišić, Split 100,00 * Vinka Kljaković, Vranjic 200,00 * Mještani Svilnog, Čavle 285,00 * O. G. 200,00 * Obitelj Drljača, V. Gorica 50,00 * Ljubica, V. Gorica 100,00 * Obitelj Vađon, V. Gorica 100,00 * Obitelj Miličević, V. Gorica 100,00 * Časna sestra I. B. Zagreb 140,00 * U posredničkoj ulozi Gordana Jurković, Makarska 250,00 * Tea Bogojević, Makarska 50,00 * Ružica i Dražen Ivezić, Podvinje 75,00 * N. N. Trnovec Bartolovečki 50,00 * Hrvatska uprava za ceste - RESTORAN - Zagreb 325,00 * N. N. Zagreb 194,00 * J. H. Zagreb 197,00 * Zora Dolar, Buje 50,00 * Morana Grabovac, Zagreb 50,00 * Posada broda “Ivan Vekić” Orašje, BiH 200,00 * Ela, Šibenik 100,00 * Gordana, Šibenik 100,00 * M. S. Zagreb 50,00 * I. M. Sesvete 50,00 * Obitelj Jurašin, Koprivnica 100,00 * Ženska opća gimnazija 2. b. Zagreb 90,03 * Posredstvom N. N. Zagreb 990,00 * Obitelj Tripalo, Daruvar 50,00 * Učenici OŠ Petar Krešimir, Šibenik 5.c - 6.c - 6.e - 7.c - 8.e = 600,00 * Josipa Ivana Rehlicki, Zagreb 150,00 * Gordana Pavlić, Rijeka 50,00 * Ankica Mermol, Rijeka 100,00 * Bogdana Knežević, Zagreb 50,00 * Obitelj Skender, Zagreb 100,00 * Jolanda Bulaja, Split 100,00 * Obitelj Basač, Zagreb 100,00 * N. N. Trnovec Bartolovečki 50,00 * Pero Pejić, župa Jelaške 122,75 * Župni ured, Posavski Podgajci 539,00 * Cvetka Baljak, Mali Lošinj 100,00 * Marija Hronjčić, Mali Lošinj 200,00 * Danijel Posavec, Zagreb 300,00 * N. N. Zagreb 196,88 * D. D. K. Split 300,00 * Dobročinitelji preko fr Drage Kolimbatovića, Rijeka 2.506,81 * Iva Jurković, Makarska 100,00 * David Nikolić, Leprovica, D. Selo 300,00 * OŠ Tina Ujevića i Kopiraona KBF-a, Zagreb 321,06.

GUBAVCI

Renata Ćulumović, Švicarska 474,34 * Karolina Letić, Ilovik 100,00 * Prvopričesnici župe sv. Anastazije, Samobor 400,00 * Anton Stipić, Engleska 427,54 * Obitelj Drljača, V. Gorica 50,00 * Gordana Jurković, Makarska 50,00 * Ružica i Dražen Ivezić, Podvinje 75,00 * N. N. Trnovec Bartolovečki 50,00 * I. M. Sesvete 50,00 * Marija Sučić, Rijeka 50,00 * Zlata Aničić, Rijeka 50,00 * Gordana Pavlić, Rijeka 50,00 * Obitelj Skender, Zagreb 50,00 * Pero Pejić, župa Jelaške 122,75 * Luci Sočak, Slovenija 50,00 * D. D. K. Split 100,00 * Iva Jurković, Makarska 100,00.

MISIONARI

Dragica Šestak, Križevci 100,00 * Marija Bartošek, Požega 500,00 * Maja Biljan, Križevci 250,00 * Vitomir Brener, Belišće 200,00 * Karolina Letić, Ilovik 500,00 * Marija Sučić, Rijeka (4. mj.) 50,00 * M. K. Stupnik 100,00 * Ruža Zetković, V. Gorica 50,00 * Tomislav Ivošević, Frankfurt, Njemačka 196,50 * Ružica i Dražen Ivezić, Podvinje 75,00 * M. D. Dubrovnik 150,00 * Marija Pjevac, Split 197,00 * Vlasta Matus, Križevci 100,00 * Gordana Pavlić, Rijeka 50,00 * Don Ivan Lončar, Zadar 334.999,20 * N. N. Zagreb 72.424,00 * Pero Pejić, župa Jelaške 122,75 * D. D. K. Split 100,00 * Marija Vlatković, Zagreb 100,00 * Darinka i Stjepan Bakšić, Jastrebarsko 500,00.

ŠKOLOVANJE DJECE U AFRICI

Ljubica Galetić, Zagreb 100,00 * Gojko i Šima Pehar, Zagreb 100,00 * Marija i Franjo Ećimović, Zagreb 100,00 * Snježana i Tomislav Buljan, Zagreb 100,00 * Dragica Valentić, Bjelovar 100,00 * Vlč. Drago Kozić, Glina 100,00 * Zlatko Smolar, Zagreb 100,00 * Danica i Mirko Bračić, Zagreb 100,00 * Vlč. Zdravko Borak, Zagreb 100,00 * Zlatica Živković, Zagreb 100,00 * Zdenka i Mato Pejaković, Zagreb 100,00 * Maja i Vjeko Milinković, Zagreb 100,00 * Ljubica i Josip Gucek, Zagreb 100,00 * Ivan i Alojzija Sopić, Križevci 588,50 * N. N. Zagreb 100,00 * D. D. K. Split 150,00.

NAŠA DJECA U BENINU

Darinka Marković, Zagreb 100,00 * Ivana Naglić, Karlovac 50,00 * Stanko Šoštarić, Zagreb 100,00 * Marija Sučić, Rijeka (4. mj.) 50,00 * Mira Maček, Varaždin 1.000,00 * Marija Ružman, V. Gorica 100,00 * Tomislav Ivošević, Frankfurt, Njemačka 196,50 * Ružica i Dražen Ivezić, Podvinje 100,00 * Obitelj Benjak, Novi Marof 400,00 * Ž. Šibenik 200,00 * Marija Cerčić, Karlovac 600,00 * I. M. Sesvete 200,00 * Zora Tadić, Vodice 50,00 * Obitelj Joze Andrić, Kobilić 490,00 * Obitelj Stjepana Matuzović, Kobilić 490,00 * Mara Andrić, Kobilić 150,00 * Kap dobrote gladnoj djeci šalju majke Solina i Pučišća 2.000,00 * Marica Klemenčić, Samobor 50,00 * A. S. Karlovac 100,00 * Maja Biljan, Križevci 50,00 * Marija Sučić, Rijeka 50,00 * Zlata Aničić, Rijeka 50,00 * Ljubica Marić, Sisak 250,00 * Jolanda Bulaja, Split 100,00 * Luci Sočak, Slovenija 100,00 * D. D. K. Split 150,00 * Marija Vlatković, Zagreb 100,00.

MASLINOVE GRANČICE

Rkt. župni ured Derventa 300,00 * župni ured Čazma 2.470,00.

DAROVATELJI MASLINOVIH GRANČICA

U posredstvu Misijske zajednice “Mons Petar Šolić” Split - Ž. u. Trogir * Ž. u. Donje selo - Šolta * Ž. u. Srednje selo - Šolta * Ž. u. Živogošće * Ž. u. Podgora * Ž. u. Krilo Jesenice. - Dječji vrtić “Grdelin” Postira * Č. s. Kćeri Božje ljubavi, Postira * Č. s. Kćeri Milosrđa, Blato * Ž. u. Sv. Filip i Jakov * Katica Vuković, Jesenice * Mali misionari OŠ Maria Martinolića, Mali Lošinj * Mateja Baričević, Ilovik * Josipa Jadrošić, Ilovik * Gabriela Lenac, Veli Lošinj.

